

Het Huwelijk

Door Paul M. Sadler

Vertaald uit het Engels

Door: Paula Stelma - jhstelma@euronet.nl

Het originele ontwerp van: De instelling van het huwelijk

Toegevoegd:

Advies aan christelijke moeders

Door

Archibald Alexander

STICHTING DE GIHONBRON

MIDDELBURG

2016

INHOUD

1 PETRUS 3:1-7

MAN EN VROUW

Door : **J. STELMA** - jhstelma@euronet.nl

hfd 1- Gods scheppende Geest

hfd. 2-HUWELIJK EN CELIBAAT

hfd. 3 - Een hoge en Heilige Roeping

hfd. 4 LIEFDE DIE GEEN GRENZEN KENT.

hfd. 5 - Het erfdeel van God

hfd. 6 - Huwelijk, scheiding, hertrouwen.

Toegevoegd:

Advies aan christelijke moeders

Door

Archibald Alexander

1 Petrus 2:21-23:

Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen Die geen zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden Die, als Hij gescholden werd, niet wederschold, en als Hij leed, niet dreigde, maar gaf het over aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt.

In 1 Petrus 2:21 zien wij dat de Heere Jezus Christus het voorbeeld is van onderdanigheid.

Want wat heeft de Heere Jezus altijd gedaan? Hij heeft gedaan wat de Vader Hem opdroeg, Hij heeft niet gescholden, niet bedreigd zie vers 23, maar gaf het over aan de Vader en Hij is in gehoorzaamheid verder gegaan. In deze maatschappij hebben wij een aantal aspecten met betrekking tot onderdanigheid.

1 Petrus 2:13, 14 - *Zijt dan alle menselijke ordening onderdanig, om des Heeren wil; hetzij den koning, als de opperste macht hebbende; Hetzij den stadhouders, als die van hem gezonden worden tot straf wel der kwaaddoeners, maar tot prijs dergenen die goed doen.*

In 1 Petr. 2:13, 14 zien we de onderwerping aan de overheden, dat is belangrijk voor de gelovigen, wij erkennen dat er gezag boven ons is. Ons hoogste gezag is God. Hij heeft de regeringen ingesteld, voor de rust in de maatschappij.

1 Petrus 2:18 - *Gij huisknechten, zijt met alle vreze onderdanig den Heeren, niet alleen den goeden en bescheidenen, maar ook den harden.*

In 1 Petr. 1:18 zien we de knecht en de heer. Dus in dienstverband erkennen wij mensen die boven ons staan. Dat zijn de sociale relaties die wij hebben met elkaar. Als je in de klas zit erken en respecteer je de leraar als je meerdere, en als je ergens aan het werk bent, dat jouw baas jouw meerdere is. Dan krijg je rust in de klas en rust op het bedrijf. En waar men dat niet doet, kijk maar in de klas en in bedrijven, dan krijg je onrust.

En het punt waar we het verder in deze studie over gaan hebben is het gezag in het gezin:

de man en de vrouw.

1 Petrus 3:1-7 - *1 Desgelijks gij vrouwen, zijt uw eigen mannen onderdanig; opdat ook zo enigen het Woord ongehoorzaam zijn, zij door den wandel der vrouwen zonder woord mogen gewonnen worden, 2 Als zij zullen ingezien hebben uw kuisen wandel in vreze. 3 Welker versiersel zij, niet hetgeen uiterlijk is, bestaande in het vlechten des haars, en omhangen van goud, of van klederen aan te trekken. 4 Maar de verborgen mens des harten, in het onverderfelijk versiersel van een zachtmoedigen en stillen geest, die kostelijk is voor God. 5 Want alzo versierden zichzelf eertijds ook de heilige vrouwen, die op God hoopten, en waren haar eigen mannen onderdanig; 6 Gelijk Sara Abraham gehoorzaam is geweest, hem noemende heer, welker dochteren gij geworden zijt, als gij wel doet en niet vreest voor enige verschrikking. 7 Gij mannen insgelijks, woont bij haar met verstand, aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende, als die ook mede-erfgenamen der genade des levens met haar zijt; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.*

Vers 1

Dit is een tekst uit de Bijbel die gezien wordt als vijandig ten opzichte van vrouwen.

Maar men begrijpt het gewoon niet goed. Het gaat hier ook weer om een ordening, een functionele ordening binnen het huwelijk, zo moet je het eigenlijk zien. De man heeft een functie en de vrouw heeft een functie en God geeft daar een ordening in aan. Hij spreekt hier geen waarde oordeel uit over de man of de vrouw, zo iets als: als jij het hoofd bent ben je meer en als je onderdanig bent ben je minder, zo wordt dat natuurlijk uitgelegd.

Nee, het is net zoals Christus onderdanig was aan God, de Vader.

In Lukas 2:51 lees je dat de Heere Jezus onderdanig was aan Zijn ouders. Als een kind onderdanig is aan zijn ouders betekent dat dan dat je minder waard bent? Nee, het is heel normaal dat je je ouders gehoorzaamt, zo hoort dat. Het is niet zo dat ouders de kinderen moeten gehoorzamen, en dat gebeurt nog al eens. Dat gebeurt, als ze hun kinderen altijd hun zin geven. Dus het heeft niets met waarde te maken als je onderdanig bent.

Een kapitein op een schip kan functioneren als zijn bemanning hem gehoorzaamt, dan is er rust op het schip en alles functioneert. Deze vergelijking gaat echter niet helemaal op, want als de vrouw in het huwelijk niet gehoorzaam is dan heeft de man een probleem. Een kapitein kan nog sancties opleggen, je wordt ontslagen of gevangen gezet, maar in een huwelijk kan dat niet. Tenminste niet in een gelovig huwelijk. In de wereld zien wij dat deze vergelijking wel opgaat. Als de één de ander niet bevalt dan wordt er gescheiden. Maar een gelovige man kan niet zeggen tegen zijn vrouw: je bent ontslagen, ik zet je de deur uit. Je bent namelijk één in Christus.

Er zijn misschien mannen die dat doen, maar kijk in vers 7: hij moet met verstand bij haar wonen. En in vers 6 staat: "en niet vreest voor enige verschrikking". Dus een man kan ook geen verschrikking gebruiken als zijn vrouw ongehoorzaam is. Het is tegen Gods wil dat ze gaat slaan. Man en vrouw zijn gelijk voor God, ze zijn allebei erfgenamen van het eeuwige leven, het is dus niet dat de man of de vrouw meer is. Dus onderdanigheid heeft niets te maken met een waardeoordeel, het is precies zoals God wil dat de man en de vrouw functioneren. Hoe functioneert de man dus het best? Als de vrouw zich onderdanig opstelt.

Laten we Gen. 3:16 lezen, want daar zien wij de oorzaak. We hadden de schepping, en God zag dat alles goed was. Hij had de man en de vrouw geschapen. En voor de zondeval was Eva de hulp van de man. Niets aan de hand. Ze was dit vrijwillig, totdat satan kwam. Want wat zien wij dan op dat moment gebeuren? Hij gaat tegen de vrouw praten, en de vrouw luistert naar satan. Zij neemt van de vrucht terwijl Adam naast haar stond, zij neemt de positie van de leidinggevende in. En Adam neemt de positie van de volgeling in, precies andersom, want hij stond naast haar. En vanaf de val zien wij dat God in Gen. 3:16

Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren en tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben.

...tot uw man al uw begeerte zijn... wat wil dat zeggen? Dat de vrouw alles gaat doen wat de man zegt? Is dat de gesteldheid van de vrouw? Uit persoonlijke ervaring en uit

alle ervaringen van alle mannen weten we dat dat niet zo is. Deze begeerte is eigenlijk om in rebellie te komen, daarom zegt hij erachteraan: "en hij zal over u heerschappij hebben". Dat is wat God vanaf dat moment instelt. Voor de zondeval was het vrijwillig, en na de val heeft God bevolen dat de man het hoofd is en dat de vrouw onder de man staat.

Paulus vergelijkt het met Christus die het Hoofd is van de gemeente. En het hoofd van de vrouw is de man, en het hoofd van alles is God. Het heeft puur te maken met de functie die zij allebei hebben in het huwelijk.

We gaan terug naar 1 Petrus 3:1. Als de vrouw van nature onderdanig was dan hoefde dit ook niet opgeschreven te worden. God geeft niet vanzelf dit bevel om te doen, aan de andere kant zien we ook heel vaak dat als dit niet opgevolgd wordt de vrouw vaak de initiatieven neemt voor de man. De man is ook van nature lui, die vindt het allemaal wel prima.

Dus Petrus zegt heel duidelijk tegen de mannen dat zij het initiatief moeten nemen, en Paulus zegt bijvoorbeeld dat zij heilige handen moeten opheffen, en dat de mannen de vrouwen moeten leren en niet andersom (1 Timotheüs 2:8, 11, 12). De vrouwen willen over het algemeen wel met het geloof bezig zijn. Er zijn meestal meer vrouwen dan mannen bij de bijbelstudie. De Heere Jezus had ook veel vrouwen die Hem volgden. In vers 1 staat dat als de man ongehoorzaam is. Er staat niet 'ongelovig', dat zou n. l. ook kunnen, maar hier staat 'als de man ongehoorzaam is'. En helaas, die zijn er inderdaad veel. Veel vrouwen willen wel, dat kunnen we zien bij de bijbelstudies.

Als echter de mannen hun taak verzuimen, dan gaan er allerlei dingen door vrouwen gedaan worden. Vrouwelijke dominees, vrouwelijke ouderlingen. Omdat de mannen het Woord ongehoorzaam zijn. Hoe kan een geestelijke vrouw dan zo'n man winnen? Door haar wandel, zonder woorden. Dus niet door zeuren: "ik wilde wel dat je zo was, of dat je dit deed, kijk nu eens naar hem, hij doet het toch ook, en jij doet het niet, en ik heb er zo'n verdriet van", en tenslotte gaat ze misschien zelfs ook nog wel huilen.... "

Maar dat werkt toch niet, de enige manier waarop het wel werkt is als volgt:

Vers 2 ... "dat hij zal ingezien hebben haar kuise wandel in vreze". Dat is dus de gehoorzaamheid aan hem, als gevolg van gehoorzaamheid aan Christus.

Vers 3, 4 : "Welker versiersel zij, niet hetgeen uiterlijk is, bestaande in het vlechten des haars, en omhangen van goud, of van klederen aan te trekken. Maar de verborgen mens des harten, in het onverderfelijk versiersel van een zachtmoedigen en stillen geest, die kostelijk is voor God.

We zien hier eerst het negatieve aspect: de uiterlijkheden. We weten allemaal dat over het algemeen mannen wat makkelijker zijn, even in de spiegel kijken een kam door je haar heen, maar bij de deur hoor je dan: "het is geen gezicht wat je aan hebt!..." Een vrouw let daar veel meer op, gelukkig maar. Het gaat er hier niet om dat je helemaal geen sieraden mag dragen, dat verbieden Paulus en Petrus helemaal niet. Het gaat alleen over de overdaad, dat is niet goed.

Dat verschil kennen wij, ik geloof in een verzorgd uiterlijk, dat moeten vrouwen doen. Het is geen reclame om er als gelovige vrouw onverzorgd bij te lopen. Het gaat er alleen om: doen wij dat met mate of in overdaad. Waar zit jouw versiering in? Zoals Petrus dat hier zo mooi zegt. Zit dat in het uiterlijk? Nee, dat zit in de verborgen mens des harten,

van binnen. In het onverderfelijk versiersel, en wat is het versiersel dan? Een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God.

Dus wat kan een vrouw doen om haar man die ongehoorzaam is toch weer zo ver te krijgen dat hij het Woord wel gehoorzaam wordt? (Of misschien heeft ze wel een ongelovige man, dat kan ook nog). Maar wat dit betreft geloof ik hierin in een Bijbels principe: dat wij ons niet moeten gaan aanpassen aan de wereld om mensen tot geloof te brengen; om ongelovigen te bereiken, of iemand weer in het spoor te krijgen, een beetje water in de wijn doen...

De Bijbel zegt: Predik het Woord, verkondig het Evangelie, kant en klaar zoals het in de Bijbel staat. Zo winnen wij de mensen. En een vrouw wint haar man, niet door zich aan te gaan passen aan zijn ongehoorzame of misschien ongelovige levenswandel, maar door een zachtmoedige en stille geest. De Heere Jezus Zelf. Een stille geest is kostelijk voor God en ook voor een man. Een man zal daar eerder door gewonnen worden.

Als ik zie dat in een huwelijk de man het hoofd van het gezin is en de vrouw heeft een zachtmoedige en stille geest, die kostelijk is voor God, dan proef je dat. Een stille geest is een geest die niet onrustig is, die niet in opstand is, maar die zich laat leren en vermanen door het Woord van God.

Dus mensen kunnen wel zeggen dat een zachtmoedige en stille geest een slaafse houding is, of een slap, week karakter, want zo wordt het in de wereld gezien. Nee, je moet mondig zijn, maar we zien in de maatschappij wat een problemen dat oplevert bij de jongeren alleen al, die mondigheid. Maar zo is het niet bij God. Het is géén slaafse houding. Een slaaf zal eerder een opstandige geest hebben, want hij wordt overheerst, hij moet doen wat zijn baas zegt.

En het is ook geen week karakter, nee, het is een karakter dat onder controle is gebracht door God.

Een mooi voorbeeld is: Mozes: Wat heeft Mozes gedaan toen hij nog in Egypte was? Twee mannen hadden ruzie en hij heeft er één vermoord, hij was boos, kwaad. En het heeft veertig jaar geduurd voordat hij dat een beetje afgeleerd was. Maar later lees je dat Mirjam en Aaron tegen hem in opstand kwamen: "wie ben jij wel, wie zegt dat God tegen jou spreekt" ze begonnen zijn leiderschap aan te tasten en dat is hetzelfde verhaal: wie ben jij?! (Num. 12:2, 3)

En zo zou de vrouw kunnen zeggen tegen de man: Wie ben jij in het gezin? Heb jij het hier alleen voor het zeggen? En dan lees je dat Mozes de zachtmoedigste was van alle mensen op de aarde. Mozes heeft geleerd. God heeft zijn karakter weten te besturen. Niet dat je karakter veranderd, maar het wordt onder controle gebracht. Want je blijft wie je bent, ieder heeft zijn bijzondere dingen, we zijn nu éénmaal zoals we zijn. Maar het mag nooit een excuus zijn om de dingen van Heere niet door te laten gaan. Dus een zachtmoedige en stille geest is tegennatuurlijk ten opzichte van de innerlijke gesteldheid, door de zonde. Maar God is in staat om dat onder controle te brengen.

Vers 5 "Want alzo versierden zichzelf eertijds ook de heilige vrouwen, die op God hoopten, en waren haar eigen mannen onderdanig"; Hier lezen we dat het versiersel, de inwendige gesteldheid van de vrouw die zich door het Woord laat leiden, is dat zij op God hoopt en haar eigen man onderdanig is. Dat is rust voor de innerlijke gesteldheid,

maar ook als de vrouw de positie in het gezin inneemt zien we dat er in het huwelijk ook rust is.

Vers 6 "Gelijk Sara Abraham gehoorzaam is geweest, hem noemende heer, welker dochteren gij geworden zijt, als gij wel doet en niet vreest voor enige verschrikking". Dus Sara was Abraham gehoorzaam, en ze noemde hem heer. Petrus haalt hier een tekst uit Genesis 18:12 aan waarin ze hem heer noemt terwijl ze lachte, ze twijfelde in ongelof. De Heere beloofde haar een kind, en Sara hoorde dat achter het tentdoek en ze lachte. Later ging ze liegen: ik heb niet gelachen. God zei: je hebt wel gelachen. Ze was bang en daarom loog ze, en dat doen wij precies zo. Maar Sara noemde Abraham in die omstandigheden toch heer.

We kunnen dus weten wat God wil. Nu gaat het over de vrouw en onderdanigheid, maar is het ook praktijk? Het blijkt dat Sara strubbelingen en moeilijkheden heeft met dat kind en nog meer dingen uiteraard die in elk gezond huwelijk gebeuren, ze waren net zulke mensen als wij. Alleen, hij bleef toch altijd voor haar, haar heer. Is dat in de praktijk bij ons ook zo? Of zet je je man zo nu en dan voor gek? Ik kom vaak bij mensen en dan denk ik: hoe kun je zoiets zeggen over je man tegen mij? Dat kan wel een heel onschuldig iets zijn, maar waaraan je toch kunt merken: hij is niet haar heer. Want dan zeg je dat niet. Als je tegen leiders in het algemeen, je meerderen in je omgeving bepaalde dingen niet zult zeggen, dan toch zeker niet over je eigen man, die jouw heer is, wat volgens de ordening van God is.

Nu komt de man aan de beurt, hij wordt niet gespaard, er staat eigenlijk maar één vers over de man, alsof er weinig over te zeggen is, maar in Eféze 5 bijvoorbeeld lees je juist heel veel wat de man moet doen. Aan de andere kant is het eigenlijk ook wel duidelijk, er zijn een paar dingen die je moet weten. Je kunt sommige teksten uit den treure helemaal uitleggen, maar bepaalde dingen zijn gewoon duidelijk.

Vers 7 "Gij mannen insgelijks, woont bij haar met verstand, aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende, als die ook mede-erfgenamen der genade des levens met haar zijt; opdat uw gebeden niet verhinderd worden". Gij mannen woont bij haar met verstand...

Woont bij haar, wat is wonen? Je woont samen in één huis, dat betekent dat de man de fysieke en materiële behoefte verzorgt. We zien dat de man werkt om het geld in huis te brengen, fysiek is de man wat lichamelijke arbeid betreft sterker, dat is niet zomaar.

Over het algemeen is de vrouw niet geschapen om heel zwaar werk te doen, om b. v. met bakstenen te sjouwen. De man moet dus bij haar wonen en met verstand. Helaas wordt dat niet zo veel gebruikt, juist met verstand. Want de man en de vrouw zijn niet hetzelfde, dat zien we aan de buitenkant al wel, maar aan de binnenkant ook. De vrouw is over het algemeen iemand die veel dingen doet op basis van emoties en gevoelens. De man gebruikt vaak meer zijn verstand. Verstand is de opslagplaats van de kennis die wij hebben, en God wil ook dat zij Zijn Woord lezen om onze gevoelens te controleren, onze gevoelens mogen ons niet overheersen. We hebben wel gevoelens, je hoort nog al eens: ik volg mijn gevoel na...dat moet je dus niet doen, want gevoel kan iemand de verkeerde richting wijzen.

Nee, wij kijken in de Bijbel. En als Hij zegt tot de man: met verstand dan betekent dat eigenlijk zoals je in alle andere dingen ook met verstand moet omgaan. Als ik naar

mijzelf kijk en mijn werk, dan gebruik je een houtzaag niet om ijzer te zagen, daar is hij niet voor.

Dus je kunt iets goed gebruiken, maar ook verkeerd, iets misbruiken. Daar hoeft ik niets over te vertellen, hoe een vrouw vaak misbruikt wordt door de man. Dan is ze gewoon een voorwerp, zo wordt er ook vaak gepraat, dat klopt niet, dat is niet wat God wil.

Nee, je moet met verstand bij je vrouw wonen en dat betekent dat je haar ook moet proberen te begrijpen, te leren kennen. Wat zijn haar behoeften en noden? En wat is haar identiteit in Christus.

Dat zeg ik ook tegen de jongeren, die nog opgroeien. Zo wil God dat wij met de vrouw leven, en b. v. geen verhalen van: dat is een dom blondje ... Dat wordt wel gezegd, maar het slaat nergens op. Het is wel een grapje, maar het komt toch ergens uit voort.

Hoe ga je met verstand met de dingen om? Als je nu denkt aan iets dat van jou is, wat doe je daar mee? Daar ben je zuinig op. Als iemand b. v. visspullen heeft, kijk dan maar eens hoe voorzichtig hij die hengel behandelt en hoe netjes hij die spullen verzorgd. Allemaal picobello. Alles wat je liefheb daar ga je zuinig mee om.

Mijn werkspullen, de zaag en zo, dat moet allemaal onderhouden worden. En doe ik het niet, dan wordt het een puinhoop. Of als het niet van jezelf is, het is van de baas, ach, de baas betaalt wel. Maar zodra het van jezelf is en iets raakt kwijt en je moet het betalen, dan spring je er heel anders mee om. Moet je dit nu met een vrouw vergelijken? Ja, want de man is met de vrouw getrouwd en kijk in Eféze 5:25, 28-30

Gij mannen hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zichzelven voor haar heeft overgegeven. Alzo zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben gelijk hun eigen lichamen. Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelf lief. Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt het en onderhoudt het, gelijkerwijs ook de Heere de gemeente. Want wij zijn leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen.

. . hun eigen vrouwen, niet die van een ander. . . gelijk hun eigen lichamen, ik had het net over je gereedschap, maar als je een vrouw trouwt is ze van jou. Dan moet je haar eigenlijk zien als je eigen lichaam. Want wie is het hoofd van de vrouw? De man. Niemand haat zijn eigen vlees, dat verzorg je, en onderhoud je. En zo, zegt God, moet ook een man met zijn vrouw met verstand omgaan, zuinig op haar zijn en haar onderhouden. Een hele mooie tekst is ook 1 Thessalonicenzen 4:3, 4

Want dit is de wil Gods, uw heiligmaking; dat gij u onthoudt van de hoererij; Dat een iegelijk van u wete zijn vat te bezitten in heiligmaking en ere. Niet in kwade beweging der begeerlijkheid, gelijk als de heidenen, die God niet kennen.

Zijn vat, zijn lichaam. Dit kun je op twee manieren opvatten en ik geloof dat het niets itmaakt, want het komt in beide gevallen op hetzelfde neer: zijn eigen lichaam, maar ook zijn vrouw. Dat hij zijn eigen vrouw zal bezitten in heiligmaking en eer. Dus als wij nu zien hoe de vrouw in beeld gebracht wordt op televisie en kijk maar in de kiosken, dan is dat niet in heiligmaking en eer. Dan is het als lustobject, gewoon een voorwerp. Je kunt ook bij jezelf nagaan: wat voor deel hebben wij daaraan, als we zien hoe dat allemaal naar buiten wordt gebracht. En als je het vaak ziet wen je er ook aan, als je niet uitkijkt. Dat kan toch niet? "Heiligmaking en eer". God wil dat wij zo handelen met ons eigen lichaam, maar ook dat van de vrouw.

Terug naar 1 Petrus vers 7 Dus zo ga je met de vrouw om. De Bijbel haalt de vrouw juist naar boven. De wereld wil ons doen geloven, omdat ze de Bijbel verkeerd uitleggen, dat we de vrouw een slaaf maken en naar beneden halen. Maar dat is niet waar. Alleen de Bijbel geeft de vrouw de positie die ze verdient, die ze heeft. En God schrijft er best veel over, ook via Paulus. En het vers gaat verder: ..."aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende"...

Dus met verstand, haar proberen te begrijpen, in te voelen en dat is moeilijk als man, soms zeg je: ik snap dat niet, waarom maak je daar nu zo'n punt van. Dan merk je: ik ben nu éénmaal een man en zij is een vrouw, we zitten anders in elkaar. En dat moet ik proberen te begrijpen. Want waarom zegt Petrus dat wij, mannen dat moeten doen? Omdat wij dat van nature niet doen. We zijn bezig met onze eigen dingen, en niet met de dingen in huis, een kastje zus of een schilderijtje zo. Meer met een auto, een DVD speler en noem maar op. Dát houdt hem bezig.

Als het zwakste ...dat is de emotionele behoefte, eer gevende...de eer geven aan de vrouw als het zwakste. En dat punt wordt ook vaak negatief of verkeerd uitgelegd. Zwak kun je negatief uitleggen, men zegt toch: het zwakke geslacht. Wie is het zwakke geslacht? De vrouw? Maar de man sterft meestal eerder dan de vrouw. Dus wie is er nu zwak? Nu komt dat misschien ook omdat de man vaak zwaarder werk doet dan de vrouw. Maar dat bedoelt Petrus hier niet.

Het heeft te maken met de positie van de vrouw. Niet of ze geestelijk, moreel, of mentaal gezien zwakker is.

Lichamelijk is ze over het algemeen wel zwakker. Maar dat heeft te maken met hoe man en vrouw geschapen zijn. Maar in geestelijk, moreel, of mentaal opzicht is de vrouw niet zwakker. Dat heeft niets met verstand te maken, alsof ze minder hersens heeft of zoiets. Dus dom blondje slaat nergens op. Een vrouw is dus niet zwakker in dat opzicht.

Nee, maar het heeft te maken met de positie die ze van God heeft gekregen ten opzichte van de man. Namelijk die van ondergeschikte. En wil je dat goed begrijpen dan moeten we even terug naar 1 Timotheüs 2:9 De vrouw is dus geplaatst in de positie van de onderdanige, de ondergeschikte partner. En vanuit de Bijbel kunnen we dat heel goed begrijpen en accepteren.

Dan weet de man dus hoe hij daar tegenaan moet kijken en de vrouw hoeft zich dus ook niet de mindere te voelen. Want dat heeft er niets mee te maken.

Desgelijks ook dat de vrouwen in een eerbaar gewaad met schaamte en matigheid zichzelf versieren, niet in vlechtingen des haars, of goud, of parelen, of kostelijke kleding, Maar (hetwelk den vrouwen betaamt, die de godvruchtigheid belijden) door goede werken. Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid. Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.

1 Timotheus 2:9-12

Waarom? Dan komt de reden:

Want Adam is eerst gemaakt, daarna Eva. 1 Timotheüs 2:13

Dus Adam is eerst gemaakt, en daarna Eva. De vrouw is uit de man gemaakt, want Adam viel in slaap en God heeft uit een rib zijn vrouw gemaakt. De vrouw is uit de man geschapen. Wie was nu de eerste schepping? Adam. Dus de tweede of secundaire schepping was de vrouw, ik kan het ook niet helpen, maar zo is het nu éénmaal. We weten dat twee na één komt. Één komt niet na twee. Dus dat betekent, wat betreft de positie voor God, dat de man het hoofd is, en de vrouw is de hulp van de man, want zij is ook in tweede instantie voor de man geschapen. Adam liet alle dieren langs hem heen lopen en hij zag steeds een mannetje en een vrouwtje en toen zag hij dat hij alleen was. En toen heeft God hem de vrouw gegeven, uit hemzelf. Hij nam iets uit hem en heeft haar aan hem teruggegeven. Dat is de éénheid van het huwelijk van man en vrouw. Als we dus gezien hebben dat de vrouw in tweede instantie geschapen is en we bij Petrus lezen over het zwakke, dan spreekt hij over de positie, de ondergeschiktheid van de vrouw aan de man. Dus dat heeft niets met waardering te maken, dat de man meer is of de vrouw minder.

En Adam is niet verleid geworden, maar de vrouw verleid zijnde, is in overtreding geweest. 1 Timotheüs 2:14

Satan zocht bewust Eva, de ondergeschikte. Satan probeert altijd tweedracht te zaaien.

En de vrouw neemt juist vaak beslissingen op basis van emoties of gevoelens, en satan zei: kijk eens wat een mooie boom, daar wordt je knap van...en dan gaat het werken, ja, inderdaad...en toen nam ze de beslissing om te nemen. En Adam had met verstand moeten zeggen: niet doen!

God zei ook tegen hem: Gen. 3:17 je hebt naar de stem van je vrouw geluisterd, dat had je niet moeten doen. Satan sprak tot de vrouw en de vrouw sprak tot de man en de man luisterde naar haar. Satan heeft de vrouw verleid, en de vrouw heeft de man weer verleid. En daarom zegt hij nu: Ik wil dat de man het hoofd is. De man heeft de positie van het hoofd. En de vrouw daarom de positie van de zwakke. De man is één en de vrouw is twee. Ze heeft niet de positie van autoriteit gekregen, vanwege die verleiding. Ze is verleid en daarom krijgt ze niet die positie.

Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren en tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben. Genesis 3:16

We zien hier dat er door de zonde iets gebeurd is, daarvoor was er geen probleem tussen Adam en Eva. Adam en Eva waren een éénheid. Er was geen discussie over wiens achternaam draag jij, of welk naamplaatje hangen we hier aan de deur, die van Adam of die van Eva?

Er was harmonie, maar door de zonde was er wat gebeurt. In Gen. 3:16 staat dat vanaf dat moment de begeerte van de vrouw naar de man zal zijn, niet in die zin van: ik wil hem heel graag hebben, maar om het hoofd te zijn! Daarom zegt God: hij zal heerschappij over u hebben, omdat zij de begeerte heeft om de leiding te hebben, dat zij de leiding heeft.

En God heeft dat verboden en gezegd dat wil Ik niet, want jij staat open voor verleiding.

Het is heel belangrijk dat we gaan zien dat man en vrouw voor God gelijk zijn. En we weten in wat voor positie de vrouw in de wereld, in andere religies geplaatst is, dat is niet vaak een positie van eer.

Daarin is noch Jood noch Griek, daarin is noch dienstbare noch vrije, daarin is geen man en vrouw. Want gij zijt één in Christus. Galaten 3:28

"Daarin": dat is in het lichaam van Christus. Dus geestelijk zijn wij als gelovigen voor God allemaal gelijk in het lichaam van Christus. Er is geen verschil tussen man en vrouw.

Er is ook geen verschil tussen de dienstbare en de vrije, tussen Jood en heiden.

Als je dat dan eens wilt vergelijken: geen verschil tussen man en vrouw, dienstbare en vrije en Jood en heiden. In het lichaam van Christus is geen verschil, toch weten we als we om ons heen kijken er nog steeds Joden en heidenen zijn, dat er tussen mijn Joodse broeder Dov Avnon en mij geen verschil is voor God. Of tussen een baas en personeel. Je hebt een gelovige baas en je hebt personeel. In mijn geval: ik ben de baas en mijn zoon is m'n personeel (gelovig personeel). Hier staat dat er geen verschil is tussen dienstbare en vrije, maar toch zegt God duidelijk dat het personeel de baas moet gehoorzamen, onderdanig zijn. Dat is heel logisch, want wie is nu één en wie is twee? De baas staat boven zijn personeel, maar God geeft wel duidelijk richtlijnen aan beiden (Ef. 6:5-9). Maar tussen de baas en die gelovige personeelsjongen is in het lichaam van Christus geen verschil.

Zo moeten wij het ook zien met de man en de vrouw. Geestelijk gezien is er totaal geen verschil voor God, ze heeft alleen de positie van degene die na Adam geschapen is.

En dat brengt een bepaalde positie met zich mee, namelijk die van ondergeschikte.

De man is het hoofd en de vrouw is zijn lichaam, zijn hulp.

Maar dat is wel een positie van eer, want een positie van jezelf ondergeschikt opstellen is een positie van eer voor God.

Want, we gaan terug naar 1 Petrus 5:5 : God wederstaat de hovaardigen, maar den nederigen geeft Hij genade. Dus de man moet niet hoogmoedig zijn: ik ben hier de baas..., dan heeft hij het niet begrepen! Denk daar goed aan.

1 Petrus 3:7.... als het zwakste eer gevende. . Dat heeft dus niets te maken met haar geestelijke gesteldheid of haar mentale, morele vermogen. Puur alleen met de positie. De vrouw moet dus alleen de positie van de ondergeschikte innemen. En de man die van hoofd, en dat brengt ook heel duidelijke verantwoordelijkheden met zich mee, dat hij haar beschouwt als zijn lichaam.

En dan zie je dat de Bijbel voor zowel de man als de vrouw als ze daar gehoorzaam aan zijn dat ze een gelukkig huwelijk hebben, en dan is de vrouw niet minder. Ze is niet meer, ze is niet minder. De man is ook niet meer en ook niet minder. Als je allebei de positie inneemt die God je heeft toebedeelt dan zul je zien dan wordt je gezegend in je huwelijk.

...: als die ook mede-erfgenamen der genade des levens met haar zijt" Dus de man en de vrouw zijn samen mede-erfgenamen van het leven, het toekomstige leven. Want dit leven is tijdelijk. Salomo zei in Prediker: ik heb alles, rijkdom, een koninkrijk, en als ik het alleen van dit moet verwachten, dit leven onder de zon, dan moet ik zeggen: het is ijdelheid. Je moet werken en het einde is de dood, is dat alles?

Maar nee, wij zijn samen mede-erfgenamen van het toekomstige leven, het eeuwige leven bij onze Heere en Heiland Jezus Christus. Mede-erfgenamen, samen de man en de vrouw, dan zie je ook weer die gelijkheid. Ik vind het heel bijzonder als ik dit lees hoe de vrouw hier uit de verf komt in de Bijbel. Maar hoe vaak wordt het verkeerd uitgelegd.

..."opdat uw gebeden niet verhinderd worden"...Er staat niet dat ze niet verhoord worden.

Voor de jonge mensen in hun toekomstige leven is het heel belangrijk dat je een man of vrouw treft die gelovig is. Met een ongelovige heb je sowieso een probleem, maar als een gelovige man en een gelovige vrouw geestelijk onenigheid hebben dan kun je niet samen over de Heere praten, laat staan met elkaar bidden. Dus dat verhindert het gebed.

Alleen die gezonde basis zoals Petrus die hier beschrijft in 1 Petr. 3:1-7 als je dat doet, dan zullen je gebeden niet verhinderd worden.

Met andere woorden: de vrouw is dus geen voetveeg of slaaf. Zo spreekt de Bijbel niet.

Amen.

DE INSTELLING VAN HET HUWELIJK

Door Paul M. Sadler

Het originele ontwerp van God

Het is zeker waar dat er een verschil is tussen een christelijk huis en een plaats waar christenen wonen.

Dit komt omdat, ook al kennen een aantal familieleden de Heere, het niet noodzakelijk wil zeggen dat er vrede, harmonie en een geestelijk klimaat in dat huis aanwezig zijn.

Helaas zien we vandaag de dag zeer verontrustende trends in christelijke huizen.

We zien het voor ons, veel huwelijken zijn in de problemen, en veel hulp die gegeven wordt door de ongelovige wereld is onbetrouwbaar.

Mr. James Weed van het "Nationaal Centrum voor Gezondheidsstatistieken" heeft vastgesteld dat pasgetrouwen vandaag de dag meer dan 50% kans maken om in de toekomst te scheiden.

Ook al verschillen de onderzoeken hiernaar, de algemene schatting van huwelijken die eindigen in een scheiding is als volgt weergegeven:

In het eerste jaar van het huwelijk eindigt 61.6% in een scheiding, na vijf jaar: 51.9%, en na 10 jaar 40%.

Dat zijn sombere statistieken, en we zouden ons moeten afvragen: Hoe kan het tij gekeerd worden?

De oplossing is eigenlijk heel simpel: we moeten ons onderwerpen aan de Ontwerper en Maker van ons geloof. Degene Die het huwelijk heeft ingesteld in het begin.

Natuurlijk zijn de sceptici er snel bij om aan te tonen dat er geen makkelijke antwoorden zijn op diepgewortelde huwelijksproblemen. "Je begrijpt het niet".

Maar, na zo'n 20 jaar begeleiden van echtparen komt het hierop neer:

Trots, koppigheid, vleeselijkheid, en het niet volgen van Gods regels in de relatie binnen het huwelijk.

Uiteraard zou voor elk getrouwd stel, elk christelijk huis het doel moeten zijn: Christus het Hoofd maken, de Raadgever en de Gids.

Barbara B. Hart heeft dit zeer noodzakelijke doel in een lied samengevat, getiteld:

Een christelijk huis:

"O give us homes with godly fathers, mothers,
Who always place their hope and trust in Him;
Whose tender patience turmoil never bothers,
Whose calm and courage trouble cannot dim;
A home wHeere each finds joy in serving others,
And love still shines, tho days be dark and grim.
Oh Lord, our God, our homes are Thine forever!
We trust to Thee their problems, toil and care;
Their bonds of love no enemy can sever,
If Thou art always Lord and Master tHeere:

Be Thou the center of our least endeavor
Be Thou our Guest, our hearts and homes to share".

Vrij vertaald komt dit lied hierop neer:

*Geef ons Godvrezende vaders en moeders
Die hun vertrouwen stellen in Hem.
Een huis waar men met vreugde anderen dient
En de liefde schijnt ook al zijn de tijden donker.
Oh Heer onze huizen zijn van U
En aan U vertrouwen we alles toe.
Geen vijand komt tussen U en ons.
Weest U onze Heer en Meester,
Weest U onze Gast met Wie we onze harten en huizen delen.*

Let op dat een christelijk huis verre van een perfecte omgeving is. Waarom? Omdat er onvolmaakte zondaren wonen, zondaren die gered zijn door de genade van God. Het zou een plaats moeten zijn waar echtgenoten wensen te zijn als Christus en als er dan problemen komen, en wees er zeker van dát die komen, ze zich dan samen tot Gods Woord richten om een Bijbelse oplossing te vinden.

De relatie in het huwelijk

*Elkander onderdanig zijnde in de vreze Gods.
Gij vrouwen, weest uw eigen mannen onderdanig, gelijk den Heere;
Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaam.
Daarom, gelijk de gemeente Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen haar eigen mannen in alles.
Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zichzelven voor haar heeft overgegeven. Efése 5:21-25*

Laten we even net doen alsof je eigenaar bent van een oude auto waar je problemen mee hebt. Je vraagt hulp aan je buurman die wel eens wat sleutelt maar het is hem een compleet raadsel. Dus ga je naar een garage waar je meestal je reparaties laat doen. Maar ook zij weten niet wat ze er mee aan moeten. Tenslotte ga je naar de dealer waar je de auto hebt gekocht.

De dealer is de vertegenwoordiger van de fabriek die de auto heeft ontworpen en gemaakt. Dus zij kunnen de zaak snel oplossen, eenvoudigweg omdat zij alle onderdelen hebben die in de auto zitten.

Omdat God het huwelijk heeft ingesteld, zou het dan ook niet logisch zijn om aan Hem advies te vragen over het ontwerp van het huwelijk?

God heeft regels ingesteld binnen de relatie in het huwelijk, en als die gehoorzaamd worden geeft dat zegeningen binnen het huwelijk. Het lijkt erg simpel, maar de meeste huwelijksproblemen ontstaan door het niet volgen van deze regels. Dus, mannen en vrouwen moeten zich afvragen of ze de rol vervullen die God ze heeft gegeven.

- a. Mannen moeten hun vrouwen liefhebben en zo de liefde van Christus voor Zijn gemeente navolgen. Vrouwen daarentegen moeten onderdanig zijn aan hun mannen en dat symboliseert dat Christus het Hoofd is van de gemeente. We

zullen zien dat het niet betekent dat de vrouw door het stof moet kruipen voor haar man, die zijn rol heeft verward met die van een tiran. Voordat we hierin verder gaan moeten we misschien eerst een paar algemene principes onderzoeken die God heeft ingesteld met betrekking tot de relatie in het huwelijk.

Gods scheppende Geest

En God zeide: Laat Ons mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt.

En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld Gods schiep Hij hem: man en vrouw schiep Hij hen.

En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult de aarde en onderwerpt haar en hebt heerschappij over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt.

Genesis 1:26-28

Dat de mens geschapen is naar Gods beeld is om verschillende redenen duidelijk.

Ten eerste en belangrijkste: God is een drie-éénheid: Vader, Zoon en Heilige Geest.

Toen God de mens had geformeerd uit het stof der aarde, en de adem des levens in zijn neusgaten had geblazen, schiep Hij een drie-éénheid: lichaam, ziel en geest.

Ten tweede beheerst God óók de karakteristieken van de persoonlijkheid, dus toen de mens voortkwam uit Zijn hand, schiep God de mens met intellect, emotie en eigen wil.

In deze twee gevallen zou het eigenlijk kloppen als we zeggen dat man en vrouw gelijk geschapen zijn. Zowel de vrouw als de man zijn een driedelig wezen.

Verder bezitten ze een persoonlijkheid. Maar hier geeft de gelijkheid ruimte aan verschillen.

Op heel veel manieren zijn mannen en vrouwen net zo verschillend als sneeuwvlokken.

Kijken we naar de rollen die God heeft gegeven aan de man en de vrouw in het huwelijk, dan zien we dat ze allebei even belangrijk zijn maar dat ze niet hetzelfde zijn.

Met dit in gedachten moeten we na bovenstaande passage opmerken dat: "naar het beeld Gods schiep Hij hem, man en vrouw schiep Hij hen".

Met andere woorden, de vrouw is dus óók geschapen naar Zijn beeld, en als de vrouw dus geestelijk of lichamelijk misbruikt wordt dan betekent dat minachting voor het beeld van God.

Petrus zegt: 1 Petrus 3:7

"Gij mannen insgelijks, woont bij haar met verstand, aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende, als die ook mede-erfgenamen der genade des levens zijt; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.

Het is de verantwoordelijkheid van de echtgenoot om álles te weten wat er te weten valt over zijn vrouw.

Hij moet vertrouwd zijn met alles waar ze bang voor is en speciaal voor wat ze leuk vindt en waar ze een hekel aan heeft.

Een man zou ook gevoelig moeten zijn voor de emotionele kant van zijn vrouw want die is aanzienlijk anders dan die van hemzelf.

Ze draagt het hart op de tong en kan makkelijk tot tranen gebracht worden alleen al door het lezen van een droevig verhaal.

Zo heeft God haar gemaakt!!

Mannen die dan ongevoelig snauwen: "Beheers je, je doet belachelijk"! maken het zichzelf alleen maar moeilijk, zulke ongevoeligheid heeft gewoonlijk tot gevolg dat een man later zoekt naar de juiste woorden voor verontschuldiging. Wijsheid zou genoeg moeten zijn.

Vrouwen hebben een geheugen als een olifant, ze zal nooit de ondoordachte woorden en onaardige dingen vergeten. Ook al is een man oud en grijs, hij zal van tijd tot tijd herinnerd worden aan hoe gevoelloos hij 30 jaar geleden was!

Emotionele littekens zijn net als lichamelijke littekens blijvend.

Petrus voegt er aan toe dat mannen hun vrouwen eer moeten geven "als aan het vrouwelijke vat, als het zwakste" 1 Petr. 3:7b

Ik weet wel dat dit vandaag de dag politiek gezien niet juist is maar fysiek is een vrouw niet gelijk aan de man.

God heeft nooit de bedoeling gehad dat ze iets van 200 pond kan tillen.

Dus, mannen moeten ervan bewust zijn, dat als ze verwachten dat hun vrouwen ook een deel van de lading dragen, dat niet betekent dat ze een kruiwagen vol cement naar de bouwplaats zal brengen.

En ook niet dat ze even een zak van 25 kilo aardappelen over haar schouder gooit en dat naar de kelder brengt.

De gaven en mogelijkheden van de vrouw liggen op een geheel ander gebied.

Je zult je herinneren dat toen God onze eerste ouders in de Hof plaatste Hij ze "heerschappij gaf over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte dat op de aarde kruipt" Genesis 1:28b

Dit geeft aan dat de vrouw net zo intelligent is als de man en ook net zo in staat als de man om beslissingen te nemen.

Maar het helpt wel te begrijpen dat mannen en vrouwen verschillend denken.

Ook al is het nog niet helemaal bewezen, de medische wetenschap heeft ontdekt dat mannen bij het denken slechts de helft van hun hersenen gebruikt en vrouwen gebruiken alles.

Dit zou kunnen verklaren waarom mannen zo gefocused kunnen zijn.

Want dames, hebben jullie gemerkt dat als je man de krant leest je praat tegen een muur?!

"Schat, hoe was het op kantoor?" "Fijn!" "Heb je je zus gebeld om te komen eten dit weekend?" "Hè?" "Je zoon is uit een boom gevallen vandaag en heeft z'n been gebroken".

"Dat is fijn!! " Hij is gefocused!!!!

De gedachten van een vrouw zijn net als een scanner. Ze kan 3 of 4 dingen tegelijk doen en ze ook nog allemaal goed doen!

Als we een reisje plannen dan bestudeer ik meestal de wegenkaart, alles om me heen vergetend! Ik ben gefocused!!

Maar dan is daar mijn vrouw; ze wast af, ze is aan de telefoon met de hondenkennel, en ze wijst onze jongste erop dat ie z'n huiswerk niet moet vergeten. Ze heeft alle voorbereidingen voor de reis in haar hoofd en ze bedenkt dat ieder uur.

Ik moet wel toegeven dat als we op onze plaats van bestemming zijn ik meestal de eerste ben die zegt: "Ik geloof dat ik m'n scheerapparaat ben vergeten!" M'n vrouw antwoordt dan zachtjes vanuit de andere kamer: "Het zit in het zijvak van de blauwe koffer". Ze is goed!!!

Dus, als een vrouw begrijpt dat haar man haar niet negeert maar gefocused is dan voorkomt dat een enorme hoop frustratie bij haar!!

Ze moet leren hoe belangrijk het is dat ze eerst zijn aandacht heeft voor ze hem wereldproblemen voorlegt. Vervolgens zal een man die zijn vrouw helpt om haar lijst met geestelijke dingen aan te vullen, al snel haar affectie winnen.

Dit lijkt misschien maar iets kleins voor sommigen, maar als vrouwen en mannen erop letten dat ze op verschillende golflengtes functioneren dan zal dat de inspanning enorm vergemakkelijken binnen het huwelijk.

b. Verlaten en aankleven

Toen deed de HEERE God een diepen slaap op Adam vallen, en hij sliep, en Hij nam één van zijn ribben en sloot derzelver plaats toe met vlees.

En de HEERE God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam.

Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen en vlees van mijn vlees. Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is.

Daarom zal de man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot één vlees zijn. Genesis 2:21-24

Door een rib van Adam te nemen schiep God de vrouw. Het is interessant dat het Hebreeuwse woord "rib" hier meervoud is en letterlijk wijst op Adam's zij.

In het kort komt het erop neer dat God beide beenderen en vlees van de zijde van de man nam en de vrouw maakte.

Van hieruit stelt Adam vast: "Dit is nu been van mijn benen en vlees van mijn vlees, zij zal Manninne heten".

Adam (Hebr. man=ish) herkende de vrouw (Hebr. =isha) die uit hem genomen was en net als hij was ook zij een persoon.

Dus was de vrouw een passende hulp voor de man, en een perfecte completering voor hem.

In de meest volle betekenis van het woord completeert ze de man fysiek, emotioneel en geestelijk.

Hierbij moeten we ook opmerken dat door de volgorde van de schepping de man de positie van leiderschap heeft gekregen.

In vervolg op Gods scheppende vermogen heeft Hij het huwelijk ingesteld.

Het huwelijk was niet een produkt van primitieve mannen die hun vrouwen bij de haren sleepten met hun ene hand en in hun andere hand een stok vasthielden.

Natuurlijk denken de evolutionisten wél dat dit het begin was van een monogame relatie.

De mensheid heeft inderdaad veel instituten gevestigd maar het huwelijk hoort daar niet bij.

Het was God die het huwelijk ontworpen heeft en de voorschriften om het te beheersen.

In feite was het God Zélf Die Zijn eerste bruid naar het altaar begeleidde ("en Hij bracht haar tot Adam" Gen. 1:22b) en haar voorstelde aan haar aanstaande man.

Dus het huwelijk is niet iets om zonder advies of lichtvaardigheid aan te beginnen, maar met eerbied, diskreet, geadviseerd en in de vreze Gods.

"Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten en zal zijn vrouw aanhangen, en zij twee zullen tot één vlees wezen".

Eféze 5:31

Dit speciale citaat van de apostel Paulus is direct genomen uit het boek Genesis. Ook al leven we in de bedeling van genade, de Heilige Geest herinnert ons eraan dat de blauwdruk van het huwelijk hetzelfde blijft.

Voor het beginnen aan een huwelijk op de juiste voet geldt als eerste vuistregel wat we noemen het proces van verlaten en aankleven.

De Heere is heel duidelijk dat een man en vrouw hun vader en moeder moeten verlaten, dat betekent dat ze niet langer direct verantwoordelijk voor ze zijn.

Op basis van deze passage hebben wij onze kinderen altijd consequent gezegd dat als ze ouder waren ze meer dan welkom waren thuis te blijven zolang als ze willen.

Maar, vanaf de dag dat ze trouwen is het ze niet meer toegestaan om thuis te wonen.

Natuurlijk, als hun huis zou zijn afgebrand, dan zijn ze natuurlijk van harte welkom tot ze weer een eigen huis hebben. We bedoelen weer voor altijd terugkomen om thuis te wonen.

En uiteraard kunnen ze altijd op bezoek komen!

Dit lijkt misschien erg hard maar toch zijn er twee goede redenen voor deze regel.

Ten eerste: als een jonge volwassene zijn of haar onafhankelijkheid heeft ervaren dan zijn ze minder geneigd de wensen van hun ouders te gehoorzamen als ze weer terug naar huis keren. Dus het leert ze verantwoordelijkheid.

Ten tweede: Het geeft ze meer motieven om wat van hun huwelijk te maken als ze weten dat ze niet gelijk naar huis terug kunnen rennen als zich problemen voordoen.

Als pasgetrouwen samenkomen in het heilige verbond van het huwelijk dan scheppen ze een nieuw huis. Dus daarom is het beste huwelijksgeschenk wat vaders en moeders hun kinderen kunnen geven: LATEN GAAN!

Ze zullen altijd de vader en moeder blijven die liefde en respect verdienen maar ze moeten nooit tussenbeide komen!

Er zullen heus wel tijden zijn waarop pasgetrouwen de natuurlijke raad van hun ouders zoeken en ouders moeten dan ook klaar staan om te helpen.

Maar ze moeten ook accepteren dat de kinderen het advies wat ze gegeven is niet geschikt vinden voor hun huis.

De drie meest voorkomende gebieden van huwelijksproblemen waar jonge stellen in de eerste 5 jaar van hun huwelijk tegenaan lopen draaien om familie, financiën en intimiteit.

Soms is het moeilijk om op de achtergrond te staan kijken hoe je kinderen het hoofd bieden aan een spoedcursus realiteit.

Maar het is altijd het beste om als ouders de richtlijnen van Gods Woord te volgen ook al kan ervaring een harde leermeester zijn.

HUWELIJK EN CELIBAAT

Het gezin is de hoeksteen van de samenleving, regering en de kerk. Als het gezin onder vuur ligt, als gevolg van de zonde of satan dan zal dat nadelig effect hebben op iedere vorm van menselijke relaties.

Degenen die dit betwijfelen; bekijk alleen maar eens naar de ziektes van onze eigen natie: onzedelijkheid, misbruik, aids, abortus, welvaart, jeugdige criminaliteit, zelfmoord onder jongeren enz. Zelfs de val van Rome werd veroorzaakt door moreel verval van binnenuit. De wereld is eigenlijk een ziekenhuis vol met leed. Helaas worden ook veel christelijke gezinnen geplaagd door ditzelfde leed.

Dit doet me denken aan de tijd dat Vince Lombardi, de legendarische coach van de "Green Bay Packers" een voetbal hoog in de lucht hield voor zijn beste team en zei:

"Heren, dit is een voetbal! " Met andere woorden: terug naar het begin, de basis. Wat een geweldig advies!

Misschien moet iemand wel voor alle gelovigen gaan staan en een Bijbel omhoog houden en roepen: "Broeders, dit is een Bijbel!!" Natuurlijk gaat het er om gelovigen uit te dagen om terug te keren naar de fundamenteën van Gods originele blauwdruk voor het gezin.

Aangaande nu de dingen waarvan gij mij geschreven hebt: Het is een mens goed geen vrouw aan te raken. Maar om der hoererijen wil zal een iegelijk man zijn eigen vrouw hebben en een iegelijke vrouw zal haar eigen man hebben. 1 Korinthe 7:1, 2

Het zou onderschat zijn te zeggen dat de apostel Paulus zijn handen vol had aan de Korinthiërs. Ze zaten meer in de problemen dan een kind in de peuterpubertijd. De zin: "aangaande nu de dingen waarvan gij mij geschreven hebt" suggereert dat de apostel het grootste deel van zes hoofdstukken besteed heeft aan de vleselijke daden van deze leden van het lichaam van Christus. Deze zaken even laten rustende gaat Paulus nu in op hun vragen met betrekking tot het huwelijk en zaken over offeren voor afgoden. Klaarblijkelijk waren er enkelen in de samenkomst die overspel pleegden en dit alarmeerde een paar broeders en terecht. Hoewel immoraliteit gewoon was onder de Grieken was het toch onacceptabel gedrag voor een gelovige in Christus. Overspel wordt normaal gesproken gezien als buitenechtelijke relaties, maar het originele Griekse woord porneia gaat veel verder dan deze opvatting en omvat iedere vorm van seksuele perversiteit die je maar kan bedenken. Het gaat van incest tot homoseksuele relaties en al het ongeoorloofde daar tussen in. Bijvoorbeeld:

Gelijk Sodom en Gomorra en de steden rondom dezelve, die op gelijke wijze als deze gehoereerd hebben, en ander vlees zijn nagegaan, tot een voorbeeld voorgesteld zijn, dragende de straf des eeuwigen vuurs. Judas 7 Men hoort ganselijk dat er hoererij onder u is, en zodanige hoererij, die ook onder de heidenen niet genaamd wordt, alzo dat er één zijns vaders huisvrouw heeft. En zijt gij nog opgeblazen en hebt niet veelmeer leed gedragen, opdat hij uit het midden van u weggedaan worde, die deze daad begaan heeft? 1 Korinthe 5:1, 2

Gods antwoord op deze zonden is: huwelijk.

Dus om overspel, hoererij te voorkomen zegt de apostel heel duidelijk: "Om der hoererijen wil zal een iegelijk man zijn eigen vrouw hebben, en een iegelijke vrouw zal haar eigen man hebben". Het huwelijk is een beveiliging tegen verleiding, ziekte en schuldgevoelens. Vanaf het begin heeft God één man voor één vrouw bedoeld. Maar hoe verklaren we dan dat Abraham, Jakob, Mozes en David meerdere vrouwen hadden?

Salomo had een grote harem van 700 vrouwen en prinsessen en 300 bijvrouwen van wie de meesten als vrouw dienden. Hier hebben we te maken met de directe en tolerante wil van God. Terwijl er een groot punt zou kunnen worden gemaakt van het hebben van meer dan één vrouw in de oosterse cultuur blijft staan dat de Heere Zelf zegt: *Doch Hij antwoordende zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen, Die van den beginne den mens gemaakt heeft, dat Hij hen gemaakt heeft man en vrouw? En gezegd heeft: Daarom zal een mens vader en moeder verlaten en zal zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn? Alzo dat zij niet meer twee zijn, maar één vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheid de mens niet.* Mattheüs 19:4-6

Merk op dat de Heere het woord "vrouw" in het enkelvoud gebruikt en niet "vrouwen". Dit wordt ook bevestigd door Zijn apostel hier in de Korinthebrief: "een iegelijk man zal zijn eigen vrouw hebben". Hoewel God het in het verleden toeliet om meer dan één vrouw te hebben hadden degenen die aan dit verraderlijke leven deelnemen meestal spijt. Want in zulke relaties ontstonden altijd vurige jaloezieën. In sommige gevallen leidde dat zelfs tot het verlaten van de bekende wil van God. Toen Hagar beviel van Ismaël was Sarah woedend: *En hij ging in tot Hagar en zij ontving. Als zij nu zag, dat zij ontvangen had, zo werd haar vrouwe veracht in haar ogen.* Genesis 16:4

Waarschijnlijk was een klein percentage van de vrouwen van Salomo's huwelijken gemotiveerd, dat betekent dat sommige van zijn vrouwen dat alleen in naam waren. Maar desalniettemin, toen hij zo dom was om toch buiten God om te trouwen waren zijn heidense vrouwen er de oorzaak van dat hij Gods wegen verliet: *Want het geschiedde in den tijd van Salomo's ouderdom, dat zijn vrouwen zijn hart achter andere goden neigden; dat zijn hart niet volkomen met de HEERE zijn God was, gelijk het hart van zijn vader David. Alzo deed Salomo wat kwaad was in de ogen des HEEREN, en volhardde niet den HEERE te volgen, gelijk zijn vader David.* 1 Koningen 11:4, 6

Ondanks de tekortkomingen en het falen van de aartsvaders en profeten gebruikte God hun omstandigheden vaak in het vervolgen van Zijn plannen en doelen. Hij wordt dus uiteindelijk verheerlijkt ook door onze onvolkomenheden. Maar het is voor ons bestwil toch beter om in het middelpunt van Zijn wil te blijven. *Want ik wilde, dat alle mensen waren gelijk als ik zelf ben; maar een iegelijk heeft zijn eigen gave van God, de één wel aldus, maar de ander alzo. Doch ik zeg den ongetrouwen en den weduwen: Het is hun goed, indien zij blijven gelijk als ik. Maar indien zij zich niet kunnen onthouden, dat zij trouwen; want het is beter te trouwen dan te branden.* 1 Korinthe 7:7-9

De verklaring van Paulus: "Want ik wilde, dat alle mensen waren gelijk als ik zelf ben" en "Het is hun (de ongetrouwen en weduwen) goed, indien zij blijven gelijk als ik" (ongetrouwd) deden sommigen de conclusie trekken dat Paulus met afschuw tegen het huwelijk aankeek. Maar dit is echter een onterechte beschuldiging. Er is een algemene opvatting dat Paulus voor het ontvangen van het apostelschap getrouwd was maar dat hij later zijn vrouw op tragische wijze verloor. Deze veronderstelling is gebaseerd op zijn verklaring dat hij een farizeeër was geweest. Volgens geschiedschrijvers was men verplicht om getrouwd te zijn om tot die sekte te kunnen behoren. De kwestie hier is

dus: waarom moedigt Paulus de gelovigen aan om ongetrouwd te blijven? De oplossing van het probleem wordt gevonden in vers 26:

Ik houd dan dit goed te zijn om den aanstaanden nood, dat het, zeg ik, den mens goed is alzo te zijn. 1 Korinthe 7:26

Het sleutelvers hier is: "aanstaande nood". Paulus vermaant ze als een vader dat het onder de gegeven omstandigheden het beste voor hen was om niet te trouwen als ze ongebonden waren. Het bloed van de martelaren begon al te vloeien door de straten van de oude wereld en de apostel wist dat de vervolgingen steeds heviger zouden worden. De geschiedenis getuigt van vele christenen die trachtten te vluchten in de catacomben (een ondergronds "kerkhof"). Toen kostte het wat om de naam van Christus te noemen, in Paulus' woorden tot de heiligen te Thessalonica: *Alzo dat wij zelve van u roemen in de gemeenten Gods, over uw lijdzaamheid en geloof in al uw vervolgingen en verdrukkingen, die gij verdraagt.* 2 Thessalonicenzen 1:4

Paulus kende het hartzeer dat echtparen zouden ervaren als christenechtgenoten weggenomen werden en aan de leeuwen gevoerd werden. Dus tijdens perioden van vervolging is het beter ongetrouwd te blijven. Dus wijsheid zegt: "Zijt gij ongebonden van een vrouw? Zoek geen vrouw". Paulus voegt er aan toe: "Indien zij zich niet kunnen onthouden, dat zij trouwen, want het is beter te trouwen dan te branden", dat wil zeggen om wellustige wensen. Het is interessant dat wie trouwt om zulke wensen niet zondigt. Maar ze stellen zichzelf ontvankelijk voor verdrukkingen in het vlees in de handen van slechterikken: **Maar indien zij zich niet kunnen onthouden, dat zij trouwen; want het is beter te trouwen dan te branden. Zijt gij aan een vrouw verbonden? Zoek geen ontbinding. Zijt gij ongebonden van een vrouw? Zoek geen vrouw. Maar indien gij ook trouwt, gij zondigt niet; en indien een maagd trouwt, zij zondigt niet. Doch dezulken zullen verdrukking hebben in het vlees; en ik spaar ulieden.** 1 Korinthe 7:9, 27, 28

Dus, Paulus is niet de boeman die sommigen van hem maken, hij was gewoon bezorgd om het welzijn van de heiligen. De apostel gaf het instituut huwelijk de hoogste waarde door het te vergelijken met een gave. *Want ik wilde, dat alle mensen waren gelijk als ik zelf ben; maar een iegelijk heeft zijn eigen gave van God, de één wel aldus, maar de ander alzo.* 1 Korinthe 7:7

Voor het grootste deel geloven wij dat het Gods wil is dat mannen en vrouwen trouwen. Maar natuurlijk zijn er uitzonderingen op de regel. Paulus zegt: "de één wel aldus, maar de ander alzo". Met andere woorden, sommigen hebben de gave van huwelijk en anderen de gave van celibaat (ongetrouwd). Degenen die de laatste gave hebben krijgen een speciale mate van genade om alleen te blijven. We weten dat celibaat altijd nauw in verband stond met religieuze monniken of priesters die in kloosters woonden. Maar als degenen die vroom deel uitmaken van deze religieuze orden niet de gave van celibaat hebben dan zal het duidelijk eindigen in immoraliteit. Dat dit klopt is de afgelopen 10 jaar wel bewezen toen het éne na het andere schandaal nieuws werd. Echt celibaat is een gave van God.

Degenen die deze gave bezitten hebben geen verlangen om te trouwen. Dit geldt ook voor degenen die nooit meer hertrouwen na de dood van hun partner. Zij vinden hun voldoening bij God en zijn normaal gesproken helemaal tevreden om alleen te leven. De Schrift zegt hierover: "De ongetrouwde vrouw houdt zich bezig met de dingen van de Heere zodat ze zal heilig zijn in lichaam en Geest" (1 Korinthe 7:34).

Terwijl de getrouwde vrouw tevreden is met een huwelijk waarin Christus centraal staat, zo vindt de ongetrouwde vrouw vervulling door zich geheel te concentreren op de dingen van de Heere. Ik had een tante die bovenstaande in het kort weergaf. Zij was zo puur als vers gevallen sneeuw. De dag dat mijn vrouw en ik gered werden haastten we ons naar onze families, ervan overtuigd dat ze net zo opgewonden zouden zijn over onze bekering als wij. De meesten dachten dat we een hersenschudding hadden door één of andere val. De reactie van mijn tante was jubelend gevolgd door deze woorden: "Ik heb 3 jaar gebeden voor jou en Vicky dat jullie de Heere zouden leren kennen". Dat waren niet zomaar woorden, ze meende het!! Ze voegde eraan toe: "Nu ga ik bidden dat God jullie zal roepen om Hem fulltime te dienen". Nou, je kunt denk ik wel zeggen dat wij de vruchten zijn van het gebedsleven van mijn tante. Maar hoe besluit men als men de gave van huwelijk heeft? Sinds celibaat een uitzondering is op de regel is dit relatief makkelijk na te gaan.

Degenen die deze gift hebben willen graag trouwen. Ze voelen zich ongelukkig met het idee de rest van hun leven alleen te blijven. Alleenstaanden besteden gewoonlijk veel tijd aan dromen dat ze op een dag hun eigen thuis en eventueel hun eigen gezin zullen hebben.

En jonge mannen en vrouwen voelen bijna altijd dat het leven aan hen voorbijgaat als ze op hun 22^e nog niet getrouwd zijn. In het kort zijn degenen die de gave van huwelijk hebben vertrouwd met deze gedachte.

Voorbereiden op het huwelijk

Normaal gesproken begint het proces van kiezen voor de juiste levenspartner verkeerd. De verkondiging van de wereld gaat meestal zo: Uiterlijk, overeenkomsten, opleiding en financiële status. Helaas is de kerk zo beïnvloed door de wereld vandaag de dag dat ook gelovigen het idee hebben dat al deze factoren een gelukkig huwelijk garanderen. Bedenk uiterlijk eens even.

Het maakt erg weinig uit of een man groot, donker en knap is als om 2. 30 uur 's nachts de eerstgeborene het op een krijsen zet. En hetzelfde geldt als hij is getrouwd met zijn visie van schoonheid: lang blond haar tot haar middel en ze heeft het kort laten knippen om praktische redenen. En zijn overeenkomsten echt noodzakelijk? Is het essentieel om dezelfde liefhebberijen te hebben en dezelfde dingen die je niet leuk vindt? Maar wat is het voordeel als beide man en vrouw computerexperts zijn en het leuk vinden om te tennissen en de kostwinner op een dag thuiskomt om z'n vrouw te vertellen dat ie z'n baan kwijt is omdat z'n bedrijf failliet is?

Maar begrijp me alsjeblieft niet verkeerd, er is niets mis mee om dezelfde interesses te hebben of een goede opleiding of financieel verantwoordelijk te zijn. Dit zijn inderdaad dingen die aan te raden zijn maar gelovigen die dat als fundament voor hun huwelijk stellen zijn net als de man die zijn huis op zand bouwde: *En een iegelijk die deze Mijn woorden hoort en dezelve niet doet, die zal bij een dwazen man vergeleken worden, die zijn huis op het zand gebouwd heeft; En de slagregen is nedergefallen en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid en zijn tegen hetzelfde huis aangeslagen, en het is gevallen, en zijn val was groot. Mattheüs 7:26, 27*

Gelovigen zouden de zoektocht naar de ware Jacob moeten beginnen volgens het voorbeeld van Gods Woord. De vier noodzaken voor een Christus-gericht huwelijk zijn: Redding, geestelijkheid, overtuiging en de wil om problemen Bijbels op te lossen.

Redding is de eerste noodzaak omdat gelovigen eenvoudigweg geen ongelijk juk aan kunnen gaan met ongelovigen. Het is Gods wil dat gelovigen alleen in de Heere trouwen. *Een vrouw is door de wet verbonden, zo langen tijd haar man leeft, maar indien haar man ontslapen is, zo is zij vrij om te trouwen dien zij wil, alleenlijk in den Heere. 1 Korinthe 7:39*

Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen, want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis? 2 Korinthe 6:14

Degenen die deze duidelijke geboden geweld aandoen zullen alleen ellende over zichzelf afroepen. Een jonge dame mag dan goede voornemens maken haar verloofde ná haar huwelijk tot Christus te doen bekeren, maar dit is zelden het geval. Het is juist zo dat de ongelovige meestal de gelovige meetrekt in de wereldse dingen. De afgelopen jaren hebben een aantal gelovige vrouwen mij verteld dat waar ze het meest spijt van hadden in hun leven was getrouwd te zijn met een ongelovige. Bijna allemaal zeiden ze dat het niet zo was dat hun man geen goede echtgenoot was, dat waren ze wel, maar er was geen gemeenschap met hem in het Evangelie. Gods Woord ongehoorzaam zijn heeft altijd consequenties! Alhoewel het Bijbels gezien geen vereiste is dat een partner de andere 3 geestelijke gaven heeft, ze zorgen toch voor de middenweg waardoor een relatie beter verloopt.

Bijvoorbeeld: Als een jonge vrouw een genadegelovige is en ze trouwt met een door de wol geverfde baptist dan zal hij er sterk van overtuigd zijn dat ze een baptistenkerk moeten bezoeken. In zijn overtuiging was hij geboren als baptist, opgegroeid als baptist en zal hij sterven als baptist. Uiteraard wordt de kwestie honderd keer zo ingewikkeld als er kleintjes komen. Wat moet aan hen geleerd worden? De baptistenleer of de genadeleer? De vrouw zou een compromis kunnen sluiten maar dit gaat tegen haar overtuiging in, die net zo diep gaat als van haar man. Ze zouden verschillende kerken kunnen bezoeken maar dit verdeelt het gezin. Een andere optie zou zijn om thuis te blijven, maar de Schrift leert ons dat we de bijeenkomsten niet moeten verzaken.

EEN HOGE EN HEILIGE ROEPING

Hoofdstuk 3

Ik hoorde laatst een leuk verhaal over een klein meisje, Suzie van 4 jaar. Suzie zat op de kleuterschool en op een dag hoorde ze daar voor 't eerst in haar leven het verhaal van Sneeuwwitje. Ze was zo opgewonden dat ze niet kon wachten om het thuis aan haar moeder te vertellen. Suzie gaf een fantastisch optreden toen ze het verhaal opnieuw vertelde van hoe de knappe prins op z'n witte paard kwam en sneeuwwitje weer tot leven kuste. Toen stopte Suzie even en zei: "Weet je wat toen gebeurde?" Waarop haar moeder antwoordde: "Ja, ze leefden nog lang en gelukkig". "Nee, ze gingen trouwen!!" Suzie raakte hier een diepzinnige waarheid, namelijk dat trouwen en lang en gelukkig leven niet altijd hetzelfde zijn, Het kan wel als we alleen gehoorzamen aan Gods Woord.

Binnen het instituut huwelijk heeft God rollen, taken gevestigd om balans te verzekeren. Echtgenoten wordt geleerd hun vrouwen lief te hebben terwijl de vrouw de taak krijgt van onderdanig zijn. Hoewel deze taken even belangrijk zijn, zijn ze niet hetzelfde. De man is door de volgorde van schepping gegeven het hoofd te zijn. Met andere woorden: hij werd het eerst geschapen. Dus het hoofd van de vrouw is de man.

De Bijbel zegt duidelijk: *"Want de man is uit de vrouw niet, maar de vrouw uit den man. Want ook is de man niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om den man". 1 Korinthe 11:8, 9*

Pastor Stam vertelde me dat na 50 jaar bediening hij had gezien dat geestelijke christelijke vrouwen absoluut niet de wens hadden om te worstelen met de door God gegeven autoriteit en verantwoordelijkheid aan de man. Ze wilden juist dat hij de leiding nam.

Bovendien, toen de boze in de hof verscheen om Eva te verleiden, beschrijft men gewoonlijk dat Adam op dat moment een wandelingetje maakte tussen de bomen ver buiten gehoorsafstand. Echter, als we het verhaal beter onderzoeken vertelt het ons dat hij naast zijn vrouw stond (Genesis 3:6). De verleider strooide zand in de ogen van de vrouw, en misleidde haar door haar te laten denken dat het goed was om te eten van de verboden vrucht. Maar, daar tegenover staat dat Adam niet misleid werd maar moedwillig zondigde tegen God. Hij wilde als God zijn, het verschil weten tussen goed en kwaad.

Het is dus waarschijnlijker dat een vrouw betrokken raakt in een misleidend plan dan de man. Dat wil niet zeggen dat mannen niet misleid kunnen worden maar ze doorzien vaker een misleiding. Dus, een geestelijke vrouw die de zondeval begrijpt, wat een extra dimensie toevoegt aan het leiderschap van de man, zal in haar man een Goddelijke levensbeschermer vinden wat is ingebouwd in zijn leiderschap.

Onderdanigheid

"Elkander onderdanig zijnde in de vreze Gods. Gij vrouwen, weest uw eigen mannen onderdanig, gelijk den Heere; Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams. Daarom, gelijk de gemeente Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen haar eigen mannen in alles". Efése 5:21-24

We begeven ons nu op een terrein waar veel voorgangers zich niet op durven te begeven. Het terrein waar we het over hebben is die van de taak van onderdanigheid van de vrouw. Het woord "onderwerpen" (Grieks: hupotasso) is op de eerste plaats een militaire term die een rang aangeeft of een rangschikking.

Uiteraard is de kerk zo beïnvloed door de wereld dat ze zijn afgebogen naar de filosofie dat elke vorm van onderdanigheid vernederend zou zijn. Vandaag de dag wordt ons verteld dat de onderdanige rol van de vrouw haar minderwaardig maakt en dat haar taak dus niet zo belangrijk is. Dus van nu af is er de strijd voor gelijke rechten. Maar feitelijk is niets minder waar. Het probleem ligt bij het misverstaan van de term: onderdanigheid.

Elke keer als je bijvoorbeeld een dienst bijwoont, onderwerp je jezelf aan de bediening van een voorganger. Elke keer als je de deur van je werk binnenstapt onderwerp je jezelf aan de autoriteit van iemand anders. Elke keer als je de snelweg oprijdt onderwerp je jezelf aan de verkeersregels. En elke keer als je belasting betaalt onderwerp je je aan de overheid. Vraag: Zegt het bovenstaande nu dat je minderwaardig bent? Dat je minder intelligent, minder oplettend of minder waard bent? Nee!! Dus je ziet, onderwerping, onderdanigheid heeft te maken met een orde, een volgorde. Het is de smeerolie die de frictie in een relatie opheft! Het zorgt dat dingen soepel lopen in huis, in de kerk, de overheid en maatschappij.

Stel je voor dat een grote groep mensen uit de gemeente de wens heeft om elke zondagmorgen te mogen preken. Door de verwarring zal zo'n gemeente z'n deuren op een gegeven moment moeten sluiten. Dus zoals je ziet speelt onderwerping, onderdanigheid een belangrijke rol in ons leven.

Ook al is een vrouw net zo capabel als haar man waar het de zaken thuis betreft, toch heeft God haar geleerd dat ze zich onder zijn oplettende zorg moet stellen. We betwijfelen of er christelijke vrouwen zijn die dit lezen die de positie van Christus als Hoofd van het lichaam zouden betwisten. Als leden van het lichaam van Christus hebben wij ons vrijwillig onder Zijn autoriteit gesteld. (Eféze 5:24) Dus is de onderdanige positie van de vrouw ten opzichte van haar man een goddelijke vertegenwoordiging van een veel grotere waarheid. Ik weet zeker dat in een huis waar Christus centraal staat de eerste verantwoordelijkheid van de vrouw haar gezin is. Paulus zegt:

"De oude vrouwen insgelijks, dat zij in haar dracht zijn gelijk den heiligen betaamt, dat zij geen lasteraars zijn, zich niet tot veel wijn begevende, maar leraressen zijn van het goede. Opdat zij de jonge vrouwen leren voorzichtig te zijn, haar mannen lief te hebben, haar kinderen lief te hebben. Matig te zijn, kuis te zijn, het huis te bewaren, goed te zijn, haar eigen mannen onderdanig te zijn, opdat het Woord Gods niet gelasterd worde".
Titus 2:3-5

De positie van de huisvrouw is een hoge en heilige roeping. Dit is weer een ander gebied waar de wereld de christenen op het verkeerde pad hebben gezet. Helaas worden christelijke moeders aan wie gevraagd wordt wat ze doen onmiddellijk gekleineerd als ze antwoorden dat ze huisvrouw zijn. "Bedoel je dat je niet werkt? Hoe knopen jullie de eindjes dan aan elkaar? Heb je ooit gewerkt? Je gaat toch wel eens werken? " Dit zijn ongelukkige stellingen die een trend aangeven die ver van de Bijbelse grootheid staat en altijd gevolgen heeft.

Als carrieres, twee inkomen huishoudens, kinderdagverblijven, sleutelkinderen en meer bezittingen normaal zijn in het tegenwoordige menselijke bestaan, waarom wordt ons land dan overspoeld met zoveel gebroken gezinnen, misbruik, criminaliteit, en geweld?

Het is duidelijk dat er iets heel erg verkeerd is aan deze manier van denken. Op het moment dat een moeder wordt weggehaald bij haar door God gegeven taak als huisvrouw is hetzelfde als het weghalen van de naaf uit het midden van een wiel. Bij ons thuis bijvoorbeeld lijkt alles heel normaal, ook als ik ziek ben of één van de kinderen koorts heeft. Als mijn vrouw ziek is bellen we 112!! Het huis ziet er dan uit alsof er net een tornado doorheen is gegaan en niemand weet meer wanneer hij een normale maaltijd heeft gegeten.

De apostel leert de oudere vrouwen (moeders, grootmoeders en overgrootmoeders, tantes etc.) om de jongere vrouwen te leren hoe ze het huis moeten regeren. Met andere woorden hoe ze moeten koken, naaien, schoonmaken, organiseren en hun kleine kinderen opvoeden in het geloof. De meeste jonge vrouwen kunnen je vandaag de dag niet meer vertellen wat het verschil is tussen soda of bakpoeder, ook al hangt hun leven ervan af.

Als de vrouw het nalaat om haar positie in te nemen of ongehoorzaam is aan haar man dan neemt ze het risico Gods Woord te bespotten. Dus dames, geef de ongelovigen geen kans een beschuldigende vinger naar je te wijzen met de opdracht opstandig te zijn.

Een oude Mennonitische voorganger zei eens: "Een vrouw kan geen grotere taak vervullen dan het klaarmaken van de volgende generatie voor de verantwoordelijkheden van het leven.

Natuurlijk zijn moeders meestal het meest geschikt voor deze taak omdat God ze zorgzame kwaliteiten heeft gegeven die nodig zijn voor dit werk. God verwacht dat moeders het huis regeren (1 Timotheüs 5:14) en alleen Hij kan ze in staat stellen dat huishouden te doen".

De vrouw heeft de unieke bekwaamheid om van een koud kaal huis een thuis te maken. Een thuis is een plaats waar we slapen, een thuis is een sfeer. Het is een plaats waar kinderen opgroeien in aanwezigheid van ouders die gevoelens aan elkaar tonen. Een omgeving waar kinderen worden bemind, geleerd en opgevoed in de dingen van de Heere. We hebben herhaaldelijk gezegd dat als moeders hun kinderen niet opvoeden in de vreze des Heeren, en als onze gemeentes niet waakzaam zijn dan zullen de kerkbanken leeg blijven.

We spreken niet over religieuze kerken maar veelmeer over Bijbel-gelovige gemeentes waar het bloed van Christus gepredikt wordt.

Of zoals een oud gezegde luidt: "De hand die de wieg schommelt regeert de wereld" (letterlijk uit het Eng. vertaald)

Nu denkt vast iemand die dit leest: Tjonge, is pastor Sadler niet meer van deze wereld? Maar, ik heb een realiteitstest gedaan vóórdat ik dit hoofdstuk schreef. Geliefden, het is niet zo dat iets goed is omdat de wereld zegt: "Iedereen doet het dus moet het wel goed zijn"! De maatschappij heeft abortus over het algemeen geaccepteerd als een haalbare optie voor geboorteregeling. Maakt dat het moreel goed? "Iedereen doet het!".

Wat zegt het Woord? Ze stelt duidelijk dat het leven begint bij de bevruchting, dus met opzet een zwangerschap beëindigen is niets anders dan moord. (Psalm 51:5, 6; Jeremia 1:4, 5; Genesis 9:5, 6; Romeinen 13:9)

De Heere heeft richtlijnen gegeven voor christelijke gezinnen maar we moeten onszelf de vraag stellen of we die richtlijnen ook volgen?

De werkplek

Terwijl de Schrift de vrouw de vrijheid geeft om buitenshuis te werken heeft het de voorkeur als dit vermeden kan worden, speciaal als er kleine kinderen mee gemoeid zijn.

Een moeder krijgt maar 1x de gelegenheid om een positieve invloed op haar kinderen te hebben. De eerste jaren van ontwikkeling zijn heel belangrijk omdat de persoonlijkheid van deze jonge kinderen gevormd wordt.

De vraag is, wil je dat iemand die niet jouw morele en geestelijke waarden deelt jouw kind opvoedt? Dan hebben we nog de zaak van discipline. De meeste kinderverzorgsters hebben geen zin om andersmans kinderen discipline te leren.

Natuurlijk zijn we ons er terdege van bewust dat het heel erg moeilijk wordt om de eindjes aan elkaar te knopen met één inkomen. De dag komt zelfs snel dichterbij dat twee inkomens een noodzaak wordt. Maar desalniettemin voelen wij heel sterk dat het beter is, als het mogelijk is, dat moeders moeten proberen te vermijden buitenshuis te werken zolang ze opgroeiende kinderen hebben.

Sommige "huiselijke ingenieurs" werken thuis parttime om het gezinsinkomen te helpen aanvullen. De invloed van het altijd thuis zijn van een ouder kan niet worden onderschat. Hoe belangrijk bovenstaand is kregen wij thuis op ons brood tijdens een recente gezinsbijeenkomst. Gedurende de jaren dienden mijn vrouw en ik plaatselijke gemeentes, we deden vaak samen ziekenhuisbezoeken. Dit betekende dat we natuurlijk niet altijd thuis waren als de kinderen uit school kwamen. Omdat de twee oudsten (de jongste zou bijna komen) op de basisschool en middelbare school zaten schonken we er nooit veel aandacht aan omdat we gewoonlijk thuis waren voor het avondeten.

Toen we nog niet zo lang geleden allemaal aan tafel zaten herinneringen op te halen vertelden alle twee de kinderen wat een hekel ze eraan hadden om thuis te komen uit school als er niemand thuis was. Het huis leek dan zo koud en leeg. Het lijkt misschien iets onbelangrijks maar voor hen was het belangrijk dat één van ons (meestal mama) thuis was.

Als een vrouw moet werken dan zou ze haar werktijden zo moeten regelen dat ze samenvallen met de schooltijden van haar kinderen.

Er zijn verschillende voorbeelden in de Bijbel waar vrouwen in- en buitenshuis werken. Zoals we weten ging bij de deugdelijke huisvrouw 's nachts de lamp niet uit... (Spreuken 31:16-24)

Lydia leek haar eigen werk te hebben, reizend van plaats naar plaats om haar fijn gesponnen klederen te verkopen aan koopmannen. (Hand. 16:14).

Sommigen suggereren dat Aquila en Priscilla samenwerkten bij het tenten maken. Als dat zo was dan hielp Priscilla waarschijnlijk bij het naaiwerk. Dit zou binnen de grenzen

vallen van het acceptabele gedrag van vrouwen in die tijd. Ook al was Paulus de apostel van de heidenen toch gebruikte hij zijn werk als tentenmaker om zichzelf te onderhouden. Dit was vooral zo gedurende de eerste tijd van zijn bediening toen er weinig geld was onder de gemeentes. Er is een oud Hebreeuws gezegde dat ongeveer zo gaat: "Een man die z'n zoon geen vak leert, leert hem te stelen".

"En na dezen scheidde Paulus van Athene en kwam te Korinthe; En vond een zekeren Jood, met name Aquila, van geboorte uit Pontus, die onlangs van Italië gekomen was, en Priscilla zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had, dat al de Joden uit Rome vertrekken zouden), en hij ging tot hen; En omdat hij van hetzelfde handwerk was, bleef hij bij hen en wrocht, want zij waren tentenmakers van handwerk. Handelingen 18:1-3

Fébe was duidelijk een welvarende zakenvrouw uit de gemeente Kenchreeën. Ze heeft zelfs Paulus' brief persoonlijk overhandigd aan de Romeinen en ze was persoonlijk betrokken bij de zaken van verschillende plaatselijke samenkomsten.

"En ik beveel u Fébe onze zuster, die een dienaar is der gemeente die te Kenchreeën is; Opdat gij haar ontvangt in den Heere, gelijk het den heiligen betaamt, en haar bijstaat in wat zaak zij u zou mogen van doen hebben; want zij is een voorstandster geweest van velen, ook van mijzelven. Romeinen 16:1, 2

Ik neem mijn petje af voor werkende vrouwen, nu en in het verleden, die hun man onderhouden, (alleen al een volledige baan!), kinderen en het huis. Er wacht deze Godvrezende vrouwen die zo'n offer brengen natuurlijk een groot loon. Ook al is volgens het Woord werken buitenshuis uitzondering en geen regel dames! Het huis, het gezin is het gebied waar je je grootste vervulling zult vinden.

Vrees niet dames, in het volgende hoofdstuk gaan we de positie van de man aanpakken.

Ik zal mijn best doen objectief te zijn!!

LIEFDE DIE GEEN GRENZEN KENT.

Hoofdstuk 4

De positie die de Heere aan de man heeft gegeven binnen het huwelijk is leiderschap. Helaas hebben veel mannen dit leiderschap verward met dictatorschap.

Een dictator eist van zijn onderdanen dienstbaarheid zonder rekening te houden met hun wil. Hij regeert vaak onderdrukkend door angst en onredelijke eisen. Zulk gedrag kan geen plaats hebben in een christelijk gezin. De echtgenoot die de emoties van zijn vrouw vertrapt onder z'n voeten als een deurmat zou zich moeten herinneren dat zij ook door God is geschapen naar Zijn beeld.

Echtgenoten zijn verantwoordelijk om te zorgen voor een liefdevol leiderschap waar hun vrouw kan volgen. Als ze dat doen dan volgen ze het leiderschap van Christus na.

"Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams. Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zichzelven voor haar heeft overgegeven". Efése 5:23, 25

Wat is liefde? We horen de wereld vaak spreken over verliefd worden. Helaas heeft de wereld liefde met lust verward. Mannen en vrouwen raken inderdaad verzeild in lustvolle situaties. Liefde komt echter niet vanzelf in deze door zonde vervloekte wereld, het moet geleerd worden. (Titus 2:3-5)

"De oude vrouwen insgelijks, dat zij in haar dracht zijn gelijk den heiligen betaamt, dat zij geen lasteraarsters zijn, zich niet tot veel wijn begevende, maar leraressen zijn van het goede; Opdat zij de jonge vrouwen leren voorzichtig te zijn, haar mannen lief te hebben, haar kinderen lief te hebben, Matig te zijn, kuis te zijn, het huis te bewaren, goed te zijn, haar eigen mannen onderdanig te zijn, opdat het Woord Gods niet gelasterd worde".

Dus door de pen van de apostel beveelt de Heere echtgenoten om hun vrouwen lief te hebben. Dit impliceert sterk dat mannen erg met zichzelf bezig zijn. Toen de Heere Adam confronteerde met zijn ongehoorzaamheid verdedigde hij zichzelf zonder te kijken naar het welzijn van zijn vrouw. "Het komt door de vrouw die U mij gegeven heeft, zij is de schuldige". Liefde zou gezegd hebben: "Heere, ik ben de schuldige want ik ben tekortgeschoten in het beschermen van mijn vrouw tegen de woorden van de verleider". De liefde waarmee God de mannen instructies geeft hun vrouwen lief te hebben is voor ons gedefinieerd in:

1 Korinthe 13:4-7 *"De liefde vergaat nimmermeer, Liefde is lankmoedig".*

Jacob werkte 7 jaar om het recht Rachel te trouwen, en te ontdekken dat haar vader hem bedrogen had. Genesis 29:20

"Zij is goedertieren" Liefde doet iets speciaals, ook al is er geen speciale gelegenheid om te herinneren. Een godvruchtige echtgenoot zal altijd rekening houden met de gevoelens van zijn vrouw.

"Liefde is niet afgunstig" Liefde is niet jaloers. Het heeft een behagen om te zien dat ze wordt geëerd en herkend.

"Liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen" Een echtgenoot mag een opleiding hebben genoten maar hij moet er niet mee pronken voor z'n vrouw. Liefde schept nooit op, het vindt altijd manieren om haar op te bouwen en te bemoedigen.

"Zij handelt niet ongeschiktelijk" Liefde is nooit onbeleefd, het heeft manieren. Een echtgenoot die van z'n vrouw houdt zal haar met grote zorg voorstellen aan degenen die ze nog niet kent en hij zal haar nooit negeren in gezelschap van anderen.

"Zij zoekt zichzelf niet" Liefde is: thuisblijven van een leuk uitje om voor de kinderen te zorgen als je vrouw zich niet goed voelt. Het is niet egoïstisch.

"Ze wordt niet verbitterd" Liefde is altijd onder controle. Ze verliest niet gemakkelijk haar geduld, en gebruikt nooit onaardige woorden. Als een vrouw de gezinsauto in elkaar rijdt hoe zou liefde dan reageren? De meeste mannen zouden waarschijnlijk zeggen: "Wat heb je gedaan?! Hoeveel schade was er? En hoe moet dat nu met het vervoer zolang de auto in de garage is voor de reparatie?!".

Het is onnodig te zeggen dat dit geen goede reactie is. Ze is al overstuur door het ongeluk en daarvoor heeft ze een grote dosis medeleven nodig.

"Ze denkt geen kwaad" Een paar jaar geleden had ik een interessante begeleiding van een echtpaar die huwelijksproblemen had. De man was nog maar nauwelijks gaan zitten of hij kwam al met een lijst van ergernissen over zijn vrouw met af en toe data en tijd inbegrepen. Ik bekeek het kort, verkreukelde het en zei: "volgens 1 Korinthe 13:5 houdt de liefde geen boek bij van verkeerde dingen". Hij is waarschijnlijk nog aan het herstellen!

"Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid" Liefde zoekt niet naar wraak. Een vrouw kan een onverstandige aankoop hebben gedaan zonder medeweten van haar man, maar als hij door wrok zo snel mogelijk de Visa-Card opruimt zal dat het probleem alleen maar erger maken.

"Maar zij verblijdt zich in de waarheid" Om in een huwelijk, ondanks de stormen van het leven, te volharden moet het gebaseerd zijn op het spreken van de waarheid in liefde. Vertrouwen en respect zijn de vruchten van een relatie die gebouwd is op waarheid.

"Zij verdraagt alle dingen" Liefde houdt stand onder moeilijke omstandigheden. Misschien ontdekt de man dat zijn vrouw een ongeneeslijke ziekte heeft. Door de liefde blijft hij aan haar zij zodat zij de last samen dragen.

"Zij gelooft alle dingen" De liefde accepteert dingen op nominale waarde, zoveel als het huwelijk is gebouwd op wederzijds vertrouwen, liefde zorgt ervoor dat een echtpaar elkaar neemt op elkaars woord.

"Zij hoopt alle dingen" Hoewel elk huwelijk wel eens obstakels tegenkomt onderweg, met de liefde is het zo dat je altijd hoopt en verwacht dat dingen beter worden als zijn opgelost. Liefde is dus ook optimistisch!!

"Zij verdraagt alle dingen" In tijden van tragedie, sterven en onvoorziene omstandigheden moet het hoofd van het gezin als een sterke vesting zijn. Hij begrijpt dat God oppermachtig is:

Daniël 4:35 *"En al de inwoners der aarde zijn als niets geacht, en Hij doet naar Zijn wil met het heil des hemels en de inwoners der aarde, en er is niemand, die Zijn hand afslaan of tot Hem zeggen kan: Wat doet Gij?"*.

Hoewel de meeste huwelijken rustig beginnen is er wel een tendens dat ze hun eerste glans verliezen na ongeveer de eerste 2 jaar. Met andere woorden: De wittebroodsweken zijn voorbij en nu gaan we over tot het dagelijkse huwelijksleven met al z'n ups en downs. Het attent zijn, gevoelens tonen, zorg en cadeautjes geven beginnen af te nemen onder het gewicht van verantwoordelijkheid.

Gewoonlijk begint deze tendens bij de man, die nalaat om consequent het hoofdstuk liefde toe te passen. Niet lang geleden kwamen we een verhaal tegen dat verscheen in de "Washington Post" getiteld: 7 jaren verkoudheid in een huwelijk (letterlijk: The seven ages of the married cold).

Het eerste jaar: "Ik maak me echt bezorgd om m'n kleine meisje, je hebt een slechte verkoudheid en er valt geen peil op te trekken met al die bacillen hier. Ik breng je vanmiddag naar het ziekenhuis voor een algemeen onderzoek en rust. Ik weet dat het eten daar niks is maar ik breng je wel maaltijden van Rossini's. Ik heb het al geregeld met de chef".

Het tweede jaar: "Luister schat, ik ben niet gerust op het geluid van je hoest, ik heb dokter Miller gebeld en gevraagd om meteen hierheen te komen. Dus ga nu naar je bed alsjeblieft als een lief meisje".

Het derde jaar: "Misschien kun je beter gaan liggen schat, er is niets beters dan een beetje rust als je je niet lekker voelt. Ik breng je wel wat. Heb je nog ergens soep uit een blik?"

Het vierde jaar: "Kijk schat, wees nou verstandig als je de kinderen eten hebt gegeven, afgewassen en de vloeren hebt gedaan dan kun je beter gaan liggen".

Het vijfde jaar: "Waarom neem je niet wat aspirines?"

Het zesde jaar: "Ik wou dat je een hoestdrank nam in plaats van de hele avond alleen maar te zitten blaffen als een zeehond".

Het zevende jaar: "Alsjeblieft stop eens met niezen! Probeer je mij een longontsteking te geven?". Volgens Gods eeuwige doel had Christus de Gemeente lief en gaf Hij Zichzelf voor haar. Waar de apostel aan toevoegt:

Eféze 5:28-29 "Alzo zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben gelijk hun eigen lichamen. Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelf lief. Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt het en onderhoudt het, gelijkerwijs ook de Heere de gemeente".

Mannen moeten hun vrouwen liefhebben met een opofferende liefde. De man moet voor zijn vrouw zorgen en haar beschermen zoals Christus dat voor Zijn Gemeente doet. Hij moet haar koesteren zoals hij zijn eigen lichaam koestert. Het is algemeen bekend dat mannen zichzelf vertroetelen als ze op de één of andere manier gewond zijn. Als een vrouw zich in haar vinger heeft gesneden in de keuken, dan zal ze er een pleister opdoen en haar werk niet onderbreken.

Als een man in z'n vinger snijdt zal hij waarschijnlijk hechtingen vragen, zeer zorgvuldig het verband verwisselen, regelmatig aspirines nemen tegen de pijn en meer dan waarschijnlijk een dag thuisblijven van z'n werk uit angst z'n gewonde vinger te stoten! Paulus laat zien dat als een man dit soort aandacht heeft voor z'n vrouw ze als natuurlijke wisselwerking z'n positie als hoofd zal accepteren.

Leiderschap

Zoals we gezien hebben is volgens Eféze 5:23 de man "het hoofd van de vrouw". Het hoofd betekent leiderschap, maar leiderschap die met liefde bestuurt wordt. Helaas moeten we zeggen dat in heel wat families de man schreeuwt en verklaart: "ik ben de baas in dit huis". En iedereen moet angstig buigen. Het gevolg is dat het huishouden lijkt op een militair kamp waar een ijzeren discipline heerst voor elke overtreding. Dit is geen bijbels leiderschap. Bijbels leiderschap bevat verantwoordelijkheid, management, liefde en mededogen. Het is interessant te lezen dat toen Paulus aan Timotheüs schreef over de vereiste eigenschappen voor degenen die opziener willen worden hij stelde in:

1 Timotheüs 3:2-4 *"Een opziener dan moet onberispelijk zijn, ener vrouwe man, wakker matig, eerbaar, gaarne herbergende, bekwaam om te leren. Niet genegen tot den wijn, geen smijter, geen vuilgewinzoeker, maar bescheiden, geen vechter, niet geldgierig; Die zijn eigen huis wel regeert, zijn kinderen in onderdanigheid houdende met alle stemmigheit"*.

De term 'regeert' wordt hier gebruikt in de betekenis van zorgen voor, voorzitten, managen. Hij moet z'n huis effectief regeren. De man is uitermate verantwoordelijk om er voor te zorgen dat er eten in huis komt, dat men zich kan kleden en dat er een schuilplaats, een huis is voor zijn gezin. Terwijl de vrouw vrijwillig mag helpen de last te dragen onderwijst het Woord duidelijk:

"Doch zo iemand de zijnen en voornamelijk zijn huisgenoten niet verzorgt, die heeft het geloof verloochend, en is erger dan een ongelovige".

Hoewel de meeste mannen best goed functioneren in het verzorgen van de lichamelijke behoeften, er zijn er veel te veel die falen als het gaat om een goed voorbeeld te zijn in geestelijke dingen. Goddelijk leiderschap houdt ook in het bestuderen van het Woord, toewijding, gebed en ervoor zorgen dat het gezin een plek heeft om gemeenschap te beoefenen. Het voorziet in een sfeer waarin ieder gezinslid kan groeien in de genade en kennis van onze Heere Jezus Christus. Kinderen die beide ouders op hun knieën zien, Gods leiding zoekend zullen veel minder waarschijnlijk eindigen in jeugdige criminaliteit.

Er is een oud gezegde dat nog steeds waar is: "Twee hoofden is beter dan één". Ziende dat de vrouw ook is geschapen naar het beeld van God, voegt zij vele dingen toe in een huwelijk, genade, intelligentie, ideeën etc. Het is daarom erg fijn als een echtgenoot samen met zijn vrouw beslissingen neemt. De raadgevingen van een vrouw, suggesties en waarschuwingen zouden zwaar mee moeten wegen in het proces van beslissingen nemen. Meer nog, ze zouden moeten worden uitgevoerd als ze verdienstelijk zijn.

Gewoonlijk zullen man en vrouw het erover eens zijn wat ze moeten doen om een probleem op te lossen. Maar er kunnen ook momenten zijn dat ze niet op de zelfde manier tegen een bepaalde zaak aankijken. In zulke gevallen moet de man de

uiteindelijke beslissing nemen omdat hij voor de rechterstoel van Christus verantwoordelijk wordt gehouden voor alles wat in huis gebeurd is.

2 Korinthe 5:10 Eféze 5:23 "Want wij allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus , opdat een iegelijk wegdrage hetgeen door het lichaam geschiedt, naar dat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad". "Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der gemeente is; en Hij is de Behouder der lichaams".

Degenen die voor een bedrijf werken begrijpen hoe belangrijk het is dat de vaardigheden van een werknemer passen in de baan die hij wil gaan vervullen. Dat noem je goed management. Volgens deze zelfde lijnen is het wijs als de echtgenoot op een verstandige manier gebruik maakt van de bekwaamheden van zijn vrouw die ze van God gekregen heeft. Zij kan echt een aanvulling zijn op de zaken thuis. Bijvoorbeeld: Mijn vrouw is een kei in het werken met cijfers. Ons kasboek ziet eruit als in de boeken. Op een dag waren we bij de bank om een fout op te lossen die zij hadden gemaakt. Toen kwam de vice-directeur van de bank naar ons toe en vroeg mijn vrouw of ze een baan wilde! Hij zocht iemand die de jonge klanten kon leren hoe je een kasboekje bij kunt houden.

Natuurlijk snap je al wat ik nu ga zeggen. Sinds mijn vrouw een baan kon krijgen bij de First National Bank, heb ik als onze financiën overgelaten aan haar. Zij schrijft alle cheques, kijkt de rekeningen na, betaalt rekeningen en geloof het of niet, ze vindt het leuk! Kan ik als hoofd van het gezin de boeken bijhouden? Ja!!! Maar ik heb ervoor gekozen om die verantwoordelijkheid aan haar over te laten. En als ze soms niet zeker weet wanneer ze bepaalde dingen moet betalen i. v. m onverwachte uitgaven, dan gaan we samen zitten om het uit te werken.

Leiderschap betekent ook plannen, een doel, beslissingen, gevoeligheid, en verantwoordelijkheid. Zoals we eerder zagen zegt de Bijbel dat mannen bij hun vrouwen moeten wonen met verstand: 1 Petrus 3:7 *"Gij mannen insgelijks, woont bij haar met verstand, aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende, als die ook mede-erfgenamen der genade des levens met haar zijt; opdat uw gebeden niet verhinderd worden"*.

Maar het is ook verstandig als vrouwen hetzelfde doen! Mannen en vrouwen functioneren verschillend. Zo heeft God ons geschapen . Mannen zijn doelgericht. Of het nu iets is in of om het huis of een reisje door het land, ze móeten overwinnen. Dames, als je nog eens op een familiefestje bent, loop dan eens naar de kant waar de mannen staan en je zult zien wat ik bedoel. Het gesprek zal ongeveer zo gaan: "Ja, ik heb deze trip in 7 uur en 22 minuten gemaakt. Dat is 20 minuten sneller dan de laatste keer". Waarop grootvader toevoegt: "Ik herinner me nog de tijd dat het 2 dagen duurde om die afstand af te leggen". Dus, als je man een doel nastreeft wil dat niet zeggen dat hij vergeet om aandacht aan jou te besteden, hij ontmoet alleen zijn gelijken! De Heilige Geest achtte het nodig de mannen te leren bij hun vrouwen te wonen met verstand, simpelweg omdat mannen de neiging hebben ongevoelig te zijn. Dit wordt nog verder bevestigd door de vermaning van Paulus aan de Kolossenzen:

Kolossenzen 3:19 *"Gij mannen, hebt uw vrouwen lief, en wordt niet verbitterd tegen haar"*.

Dus zover als een vrouw vaak denkt met haar gevoelens moet ze zich op haar gemak voelen voordat ze belangrijke beslissingen kan nemen. Daarom zijn mannen vaak zo gefrustreerd als ze met hun vrouw gaan winkelen. Een tijdje geleden toen ik thuiskwam van een lange trip zei ik tegen mijn vrouw dat ik een hele dag met haar uit wilde gaan winkelen, lunchen of hoe ze die dag ook wilde doorbrengen.

Ze wilde een nieuwe bloes kopen dus na de lunch gingen we naar de afdeling om rond te kijken. Na een paar rekken te hebben doorzocht vond ze uiteindelijk iets. Ze paste het aan maar besloot dat ze het toch niet wilde hebben. Twintig minuten later liet ze me iets zien en vroeg wat ik ervan vond. Geweldig! Om behulpzaam te zijn zei ik: "Daar in de hoek is een paskamer". Maar ze was nog steeds een beetje onzeker over de keus dus ze nam het mee terwijl we nog wat langer rondkeken. Uiteraard ga ik als ik ga winkelen meteen naar het rek waar ik moet zijn, meteen naar de paskamers, 8 minuten, klaar! Maar winkelen met mijn vrouw die wordt geleid door een ander principe vraagt geduld van mij. O ja, we verlieten die dag de winkel zonder een keuze te hebben gemaakt!!!

Bob Jones Sr. zei eens: "Je kunt niet bewegen zonder frictie te maken". In het kort, als je vooruit gaat met een bepaalde overtuiging dan zul je wrijving veroorzaken. Ten opzichte van de relatie in het huwelijk zou er al een heel stuk minder wrijving zijn als mannen en vrouwen zouden leven binnen de richtlijnen van hun posities en er naar zouden streven om elkaar beter te begrijpen.

Het erfdeel van God

Hoofdstuk 5

Behalve kameraadschap voorzag het huwelijk ook in de voortplanting van het menselijke ras. God zei tot Adam en Eva: "Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult de aarde...Gen. 1:28.

Dit bevel is nooit herroepen. Het werd in feite nog eens bevestigd na de zondvloed bij Noach en zijn familie toen ze de nieuwe wereld inkwamen. (Gen. 9:1)

In de dagen van Nimrod toen er op de hele aarde één taal was probeerden de mensen zich te verenigen onder het mom van samen zijn we sterk, in feite, zonder God.

Toen men probeerde een stad te bouwen in tegenstelling tot Gods opdracht uit vrees om "overal verspreid te worden", verwarde Hij hun talen en verspreidde hen overal op de aarde.

Het gevolg hiervan was de vorming van de naties zoals we die nu kennen. Dus het is Gods wil voor de mensheid om kinderen te baren en de aarde te vullen.

Het Woord zegt veel over conceptie, geboorte en hoe we onze kinderen moeten opvoeden. Hoewel er een imposante serie boeken is over deze onderwerpen is de Bijbel de hoogste autoriteit op het gebied van alles wat te maken heeft met geloof en praktijk.

De zegeningen van het leven.

"In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen". Johannes 1:1-4

De morele zaken van leven en dood hebben altijd de diepste emoties geroerd. Terwijl de strijd voortgaat tussen schepping en evolutie wordt in die discussie één feit over het hoofd gezien nl. dat alleen leven, leven kan voortbrengen. Leven kan niet ontstaan uit levenloze dingen. De theorie van de evolutie wil ons doen geloven dat meer dan een miljoen jaar geleden "uit niets iets kwam" en dat dat stap voor stap evolueerde in de ingewikkelde vormen van leven van vandaag de dag.

De schrijver van "Evolution in a Test Tube" stelt dat leven is ontstaan uit levenloze chemicaliën: "Dit overleven van het sterkste scenario vindt zelfs plaats op het niveau van moleculen". In een oneindig verleden moeten op aarde chemicaliën met individuele verschillen zichzelf hebben vermenigvuldigd en met elkaar hebben gestreden, geloven wetenschappers. De meest succesvolle hebben aanleiding gegeven tot de complexe biologische moleculen die levende organismen dienen vandaag de dag".

George Wald, de schrijver van "The physics and chemistry of life" verklaart nadrukkelijk "Men hoeft alleen maar aan de toegestane grootte te denken om te weten dat een spontane voortplanting onmogelijk is. (Leven dat zich op de één of andere manier voortplant door slijm of een andere niet organische vorm). Dus hier zien we – als resultaat, dat ik geloof in spontane voortplanting".

Evolutionisten verzetten zich uiteraard tegen Sir Fred Hoyle's mening: De waarschijnlijkheid van spontane voortplanting door levenloze zaken is zeer klein: 1:40.000? Je zult moeten toegeven dat dit een paar zwaarwegende verklaringen zijn. Toen ik ze las moest ik meteen denken aan een stuk uit de Bijbel: "Zich uitgevende voor wijzen, zijn zij dwaas geworden". De evolutietheorie heeft een gebrek aan geloofwaardige bewijzen. Het is allemaal gebaseerd op veronderstellingen die nooit zijn bewezen.

Er moet zelfs worden opgemerkt dat noch evolutie noch de schepping wetenschappelijk bewezen kunnen worden. Het komt in essentie iedere keer weer neer op geloof. Of we moeten ons vertrouwen stellen op de evolutietheorie, dat leven is ontstaan uit een primitieve mengeling van chemicaliën, of dat God alle dingen heeft geschapen. Omdat de mens feilbaar is en regelmatig geneigd is tot vergissingen geven wij er de voorkeur aan te geloven in de Bijbelse uitleg van de schepping. God schiep alle dingen in de hemel en op de aarde in zes, letterlijk 24 uren dagen.

Op de zesde dag vormde Hij de mens uit het stof van de aarde en blies Hij in z'n neusgaten de levensadem. Maar, dat levenloze stuk klei kwam alleen tot leven nadat God hem de levensadem had ingeblazen "In Hem was er leven".

Als een voorplanter van God, heeft de mens het vermogen, als Hij het wil, om het leven te produceren door middel van de natuurlijke manier van conceptie en geboorte.

Dus het huwelijk voorziet in de biologische technieken om te zorgen voor nageslacht. *"Zie, de kinderen zijn een erfdeel des HEEREN; des buiks vrucht is een beloning. Gelijk de pijlen zijn in de hand eens helds, zodanig zijn de zonen der jeugd. Welgelukkig is de man, die zijn pijlkoker met dezelve gevuld heeft; zij zullen niet beschaamd worden, als zij met de vijanden spreken zullen in de poort". Psalm 127:3-5*

Kinderen zijn een erfenis van God - zij zijn van Hem. Als Hij ons zegent met het getrappel van kleine voetjes in het huis, dan verwacht Hij van ons dat we onze kinderen zo opvoeden dat ze instrumenten worden voor prijzen en danken. Kinderen zijn als pijlen in de handen van een machtig man; ze laten de kracht van onze jeugd zien terwijl we verdergaan met het vervullen van Gods doel, de aarde vervullen. "Gezegend is de man die zijn pijlkoker met dezelve gevuld heeft". In de dagen van David had een pijlkoker ongeveer 12 pijlen. Dus, gelukkig is de man die 12 kinderen heeft!

Opvoeden van een kind

"Gij kinderen, zijt uw ouders gehoorzaam in den Heere; want dat is recht. Eer uw vader en moeder (hetwelk het eerste gebod is met een belofte), Opdat het u welga en dat gij lang leeft op de aarde. En gij vaders, verwekt uw kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in de lering en vermaning des Heeren". Efése 6:1-4

Bemerk het bevel van de apostel dat kinderen hun ouders gehoorzaam moeten zijn. Met andere woorden, het is dus niet iets wat een kind van nature doet. Dat kleine bundeltje van vreugde heeft een oude natuur die soms gemeen, bedrieglijk, brutaal, woedeaanvallen en soms afschuwelijk kan zijn. Als u ouders bent hoeven we u niets meer te vertellen. Maar hoe voeden wij kinderen op zodat ze gehoorzamen zonder ze met handen en voeten vast te binden tot ze 21 zijn? De populaire humanistische benadering in onze dagen zegt, laat kinderen zichzelf uitdrukken, je moet ze nooit slaan omdat je ze dan voor hun leven lang afremt. Kinderen lopen vandaag de dag over hun ouders heen, ze leren al heel snel hoe ze hun ouders moeten manipuleren om hun zin te

krijgen, de oude natuur is berekenend, zelfs op jonge leeftijd!! Waarschijnlijk hebben de meesten op één of ander moment dezelfde ervaring gehad toen ze boodschappen deden bij de supermarkt:

Je passeert een moeder die op haar gemak de boodschappenkar duwt in de gangpaden met een lieve kleine driejarige die het ritje wel leuk vindt. De volgende keer dat je dit stel passeert is het kleine jongetje veranderd in een vervelende jengelaar en schreeuwt de longen uit zijn lijf omdat hij uit de kar wil. Wanhopig probeert de moeder haar 3 jaar oude zoon tot rede te brengen, als dat mogelijk is, door te zeggen: "Schat, mama gaat het aan papa vertellen hoor"! Maar hij weet nu al dat papa alleen zijn stem zal verheffen. Als het schreeuwen nog erger wordt probeert ze een nieuwe tactiek: "Als je stopt met schreeuwen dan koopt mama een ijsje voor je". Maar hij krijgt zoals gewoonlijk zijn zin plus een ijsje!!

Tegen de tijd dat de meesten richting de uitgang gaan probeert ze de lieve benadering: "Je maakt mama aan het huilen". Ondertussen sta je daar en bedenkt dat iemand hier zou moeten huilen maar dat dat niet mama moet zijn. In verlegenheid gebracht geeft ze het uiteindelijk op terwijl ze haar hardnekkig volhoudende kleine jongen door de winkel volgt. Hij heeft zichzelf zéér doelbewust uitgedrukt! Zoals we al zagen zijn kinderen een geschenk van God. Dus zouden ze een zegen moeten zijn en niet een oorzaak van zorgen. Een kind moet fatsoenlijk worden opgevoed gedurende de eerste ontwikkelingsjaren of de ouders zullen een wervelwind oogsten als het z'n tienerjaren bereikt. De fout die de meeste ouders maken is dat ze pas beginnen met disciplinaire actie als hun zoon of dochter 15 jaar is geworden. De cruciale periode om een kind gehoorzaamheid te leren is vanaf de geboorte tot ongeveer hun tiende jaar. Er staat een tijdloos principe in het boek Spreuken dat als met het konsekwent

toepast het ouders voor een hoop hartenleed spaart. *"Leer den jongen de eerste beginselen naar den eis zijn wegs; als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan niet afwijken"*. Spreuken 22:6 Het is interessant dat Salomo hier het woord "leer" gebruikt. Natuurlijk leren wij onze kinderen dagelijks het verschil tussen goed en kwaad. Maar ze moeten ook geleerd worden in het toepassen van wat ze geleerd is. Het Hebreeuwse woord "trainen" of leiden of drillen geeft de indruk van een karakter te willen kneden, te drillen om te gehoorzamen. Ouders moeten regels voor aanvaardbaar gedrag vaststellen waaraan hun kinderen moeten gehoorzamen en als ze dat niet doen dan moet er een juiste discipline worden toegepast.

Helaas gebeurt het meestal dat het huisdier gehoorzamer is in het volgen van regels dan de kinderen die in hetzelfde huis wonen. Volgens de Bijbel zou de juiste vorm van discipline het toepassen van de roede zijn. *"De dwaasheid is in het hart van den jongen gebonden; de roede der tucht zal ze verre van hem wegdoen"*. Spreuken 22:15

Kortom, een flink pak voor de broek heeft nog het meeste effect om een kind te leren wat er gebeurt als hij zich niet aan de regels houdt. Ook al voelen veel ouders dat alsof hun hart eruit gerukt wordt, toch is het veel beter voor gelovige ouders om hun kinderen discipline bij te brengen dan dat een Jeugdinstelling dat moet doen als ze jonge volwassenen worden. Die zijn niet zo begripvol.

Vaders en moeders moeten het nooit toestaan dat hun kinderen ze in het openbaar in verlegenheid brengen, ook al is dat bij ons allemaal wel eens gebeurd. De regel bij ons thuis was altijd om een pak voor de broek te geven waar anderen bij waren bij ongewenst gedrag. Als je kinderen zo een paar keer in verlegenheid zijn gebracht zullen

ze niet zo snel meer geneigd zijn op te spelen. Ik weet het, ik weet het, die krokodillentranen kunnen je hart raken. Maar wat wil je liever: Dat je kinderen tranen laten als ze opgroeien als gevolg van jouw liefdevolle discipline of dat jij tranen laat vanwege hun rebellerende gedrag als ze ouder worden? Terwijl een kind een consequente discipline nodig heeft mag er nooit misbruik gemaakt worden op geen enkele manier. Kinderen moeten gehoorzamen uit liefde en respect, niet uit angst. Paulus voegt hier aan toe: *"En gij vaders, verwekt uw kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in de lering en vermaning des Heeren". Efése 6:4*

Dit vers lijkt op het eerste gezicht misschien vreemd omdat moeders het leeuwendeel bij de kleine kinderen zijn. Maar vaders zullen uiteindelijk verantwoordelijkheid moeten afleggen voor de rechterstoel van Christus, in dit opzicht of de kinderen wel of niet zijn grootgebracht in de dingen van de Heere. George Douglas schrijft deze inzichtelijke woorden: "Een vader is nog een anker die ons terughoudt, noch een zeil die ons er brengt, maar altijd een licht die ons de weg wijst uit liefde".

Voor zover vaders de neiging hebben om bezig te zijn, waarschuwt Paulus vaders extra voorzichtig te zijn dat ze hun kinderen niet provoceren of verbitteren. Vaders zijn geneigd om dingen maanden te laten voortslepen totdat iets een overreactie teweegbrengt wat resulteert in één of andere vorm van onredelijke discipline. Dit noemen we het veranderen van de regels.

Stel je voor dat je naar een honkbalwedstrijd kijkt en dat na elke inning de regels van het spel veranderen. In plaats van 3 slagen en je bent uit krijgt de slagman 5 slagen voor hij uit is. Maar als de thuisclub aan slag komt dan herziet de scheidsrechter de regels en maakt van 2 slagen één uit. Voor je het weet ben je dan zo gefrustreerd dat je uit pure wanhoop je armen omhoog gooit. Toch is dit wat herhaaldelijk thuis gebeurt. Als de regels eenmaal vaststaan moeten ze ook konsekvent worden opgevolgd. Als het de kinderen niet toegestaan is te schommelen aan de lamp dan moeten ze als ze het toch doen onmiddellijk ter verantwoording worden geroepen.

Eer uw vader en moeder.

Vaders én moeders hebben allebei de verantwoordelijkheid van God gekregen hun kinderen te leren over Gods wegen. Niet alleen maar de Schrift er instampen of slechts enkele onpartijdige feiten, maar ze aanmoedigen om Gods Woord een deel van hun leven te maken. De beste leraar werkt altijd als een gids. Er is een klein stukje uit het Oude Testament gepakt dat ons wat richting kan geven: *"Zo zult gij den HEERE uw God liefhebben met uw ganse hart en met uw ganse ziele en met al uw vermogen. En deze woorden die ik u heden gebied, zullen in uw hart zijn. En gij zult ze uw kinderen inscherpen en daarvan spreken, als gij in uw huis zit en als gij op den weg gaat, en als gij nederligt en als gij opstaat". Deuteronomium 6:5-7*

Al werden deze instructies aan Israël onder de wet gegeven, toch kunnen we uit deze passages een tijdsprincipe pikken. Op onze wandel door het leven zijn er talloze gelegenheden en lessen die we met onze kinderen kunnen delen over het handwerk van God. Hier zijn een paar suggesties: Als je thuis rondom een knappend vuur zit dan is dat een goed moment om de kleintjes te vertellen over hoe God Sadrach, Mesach en Abednego bevrijdde van de brandende oven. Bedenk eens, niet één haar van hun hoofd was verschroeid. Als je wandelt door de Grand Canyon is dat een mooie gelegenheid om je kinderen te vertellen dat de Grand Canyon niet is uitgeslepen door de Colorado Rivier miljoenen jaren geleden, zoals de evolutionaire geologen ons vertellen. Nee, het

werd gevormd in de dagen van Noach, toen God de aarde oordeelde met een rampzalige overstroming (Psalm 104:6-9).

Als vader en moeder elke avond bidden voor ze gaan slapen leren de kinderen al gauw hoe belangrijk gebed is. Daag ze uit te bidden over op welk gebied de Heere ze op een dag fulltime zal gaan gebruiken. Rond de tafel bij het ontbijt 's morgens kan het gesprek ongeveer als volgt gaan: "Bedenk eens dat er opwinding is in de hemel, misschien komt de Heere vandaag".

"Eer uw vader en moeder (hetwelk het eerste gebod is met een belofte), Opdat het u welga en dat gij lang leeft op de aarde". Eféze 6:2, 3

Er zijn 2 voordelen voor kinderen als ze hun ouders eren. Paulus begint met te zeggen: "opdat het u welga". In het kort wil dat zeggen dat als een kind zijn ouders eert, het een goed geweten heeft, hij heeft goed bij ze gedaan en ook God de eer gegeven. Het 2e voordeel is de belofte van een lang leven: "en dat gij lang leeft op de aarde". Dit betekent niet dat alle kinderen die jong sterven hun ouders dus ongehoorzaam zijn geweest. Het betekent dat ze ontsnappen aan veel valkuilen die hun leven zouden kunnen verkorten. Bijvoorbeeld, een jonge man die luistert naar de waarschuwing van zijn ouders dat snelheid doodt, zal zijn leven niet verliezen omdat hij te snel reed.

Als een dochter haar ouders gehoorzaamd door nooit bij een vreemde in de auto te stappen, zal ze waarschijnlijk geen slachtoffer van moord worden. Ouders zouden moeten overwegen om hun tien- elf- twaalfjarigen mee te nemen naar een reddingsactie. Ik heb een paar keer gepreekt bij de Pacific Garden Mission in Chicago en ik kwam er diep geraakt vandaan door de ervaring. Je bent van heel dichtbij getuige hoe de zonden van immoraliteit, alcoholisme, gokken en drugsmisbruik levens vernietigen. Gelukkig hebben veel van deze arme zielen Christus leren kennen, maar ze moeten leven met de konsekventies van hun ongehoorzaamheid.

"Gij kinderen zijt uw ouders gehoorzaam in den Heere, want dat is recht". Eféze 6:1

Huwelijk, scheiding, hertrouwen.

Een studie over het huwelijk zou niet compleet zijn zonder de onderwerpen over scheiding en hertrouwen. Soms bevinden de heiligen zich in omstandigheden die ze niet in de hand hebben.

Degenen die dit lezen en gescheiden zijn zou ik willen laten weten: God houdt van jou en het is Zijn wil dat je een productief Christelijk leven gaat leiden om Zijn Glorie groot te maken.

Het laatste wat iemand wil die net door een pijnlijke scheiding is gegaan is te worden bekritiseerd of genegeerd door de lokale gemeenschap, hoewel dit helaas

vaak het geval is. Ze hebben al een gebroken hart door de hele zaak, en ze hebben ons medeleven nodig en een helpende hand om hun leven weer op orde te krijgen. Met Gods hulp willen we onderzoeken wat de Schrift leert over scheiden en hertrouwen in deze bedeling van genade.

Laten we ons nederig onderwerpen aan de raadgevingen van Zijn wil. 10 Doch den getrouwden gebiede niet ik, maar de Heere, dat de vrouw van den man niet scheidt. 11 En indien zij ook scheidt, dat zij ongetrouwd blijve, of met den man verzoene; en dat de man de vrouw niet verlate. 1 Kor. 7:10, 11 .

Het Christelijk huwelijk.

Het is absoluut noodzakelijk om ons te herinneren dat we niet langer onder de wet maar onder de genade zijn. Zoals we weten koos God een nieuwe apostel en gaf hem de opdracht naar de heidenen te gaan. Dus we moeten bij de apostel Paulus kijken voor onze leefregels vandaag de dag. In de brieven van Paulus staan de opdrachten van Christus voor wat betreft de regels voor het huwelijk en die zouden juist de interesse moeten hebben van degenen onder ons die het Woord recht snijden. Paulus heeft de gevolgen gezien van celibaat en presenteert nu een aantal verschillende dilemma's waardoor de leden van het Lichaam van Christus in verwarring kunnen worden gebracht, maar hij geeft ook het juiste antwoord.

Met de verandering van bedeling gaf God ook een nieuwe openbaring aan de apostel voor de gelovigen in Christus. Als een geredde man en vrouw door het huwelijk in de echt zijn verbonden dan zijn ze aan elkaar verbonden tot de dood hen scheidt, volgens de verzen 10 en 11.

Sinds echtparen die de Heere kennen als een gelijk juk aan elkaar verbonden zijn, is het de directe wil van God dat ze nooit zullen scheiden. Daarom is het zo essentieel dat jonge mensen die over een huwelijk denken er zeker van zijn dat ze klaar zijn om een levenslange verbintenis aan te gaan. We willen de lezer nogmaals wijzen op de plechtige woorden die bij een traditionele huwelijksplechtigheid gesproken worden, dat het huwelijk "niet iets is waar men ondoordacht of luchtig in zou moeten stappen; maar eerbiedig, diskreet, weloverwogen en in de vreze des Heeren".

Maar als er zich nou een serieus probleem in het huwelijk voordoet? Bijvoorbeeld als een vrouw binnen de relatie mishandeld wordt, dan heeft ze alle recht om afstand te nemen van haar man tot hij hulp zoekt. Ze moet zichzelf en haar kinderen nooit in een onveilige situatie plaatsen. Een vrouw is geen boksak, ze is geschapen naar het beeld

van God. Bedenk deze woorden en bedenk ze goed, een man die zijn vrouw slaat mishandelt het beeld van God. In het geval dat de man de begeleiding van een Godvruchtige voorganger weigert en doorgaat met zijn zondige gedrag, kan de vrouw van haar man apart blijven tot er berouw komt.

Maar ondanks dat heeft ze geen toestemming om te scheiden.

Als er zich huwelijksproblemen voordoen dan is het altijd het beste als man en vrouw samen naar huwelijksbegeleidingssessies gaan. Er moet contact tussen het echtpaar zijn in een beheersbare omgeving als ze ooit tot een oplossing van hun probleem hopen te komen. Een begeleider is onmisbaar in zulke situaties omdat hij functioneert als een onpartijdige bemiddelaar.

God heeft hem het gereedschap gegeven om een Bijbelse oplossing voor de problemen te vinden.

Als haar man op het punt gekomen is dat hij zijn fouten inziet en berouw heeft dan zou de vrouw de wil moeten hebben tot verzoening. Genade zal de foute partij altijd vergeven. Zoals de apostel zegt: *"Verdragende elkander en vergevende de een de ander, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkewijs als Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo."* Kol. 3:13.

We gaan verder, stel je voor dat een gelovige vrouw overspel pleegt met een andere man. Ze zit gevangen in het web van satan en gewoonlijk leeft ze in zonden. Totdat de vrouw de ernst van haar zondige leefwijze begrijpt moet de man onmiddellijk afstand van haar nemen tot de tijden van berouw. Ook nu is scheiden geen optie voor een gelovige in Christus.

Ook al is dit een pijnlijke ervaring met diepe wonden, toch zal genade de instructies van de Geest volgen: *"Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkewijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft."* Efése 4:32.

In beide gevallen hierboven hebben gelovige echtparen 1 van de 2 opties, of de ander verlaten of zich met elkaar verzoenen. (1 Kor. 7: 11)

Maar wat als gelovige echtparen gescheiden zijn en de man en de vrouw zijn hertrouwd?

Misschien waren ze onwetend van deze instructies. Dit geval valt onder het gebied van Gods tolerantie. Omdat vroegere daden tot het verleden behoren is onze begeleiding altijd hetzelfde. Paulus zegt: *"Broeders, ik acht niet dat ik zelf het begrepen heb. Maar een ding doe ik, vergetende hetgeen dat achter is, en strekkende mij tot hetgeen dat voor is, jaag ik naar het wit tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus."* (Filip. 3: 13, 14.)

Met andere woorden, het verleden kun je niet veranderen, maar je kunt een beroep doen op de regels voor het huwelijk hierboven beschreven, voor je huwelijk van vandaag.

Gods vergeving strekt zich uit naar verbroken relaties. De gelovige mag dan niet perfect zijn in zijn leven, maar hij heeft de vergeving!

Degenen die zich in deze omstandigheden bevonden hebben ons vaak verteld dat ze terwijl ze wat onwillig stonden voor het innemen van de positie als leider God ze op een geweldige manier heeft gebruikt op andere gebieden van dienen. Inderdaad, er zijn

tienduizend dingen die vervuld kunnen worden voor Christus en ieder lid van het Lichaam van Christus zou hierbij moeten helpen, ook degenen die de stukjes bij elkaar rapen van een verbroken relatie. Ons gebed is dat God onze plaatselijke bijeenkomsten zal doen nastreven dat deze vermoeide zielen zich ook een deel van de bediening zullen voelen.

Het huwelijk van een ongelijk juk.

12 Maar den anderen zeg ik, niet de Heere: Indien enig broeder een ongelovige vrouw heeft, en dezelve tevreden is bij hem te wonen, dat hij ze niet verlate; 13 En een vrouw, die een ongelovigen man heeft, en hij tevreden is bij haar te wonen, dat zij hem niet verlate. 14 Want de ongelovige man is geheiligd door de vrouw, en de ongelovige vrouw is geheiligd door den man; want anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig. (1 Kor. 7: 12- 14)

Het gezegde van Paulus: "maar den anderen zeg ik , niet de Heere..."is niet minder gezaghebbend dan het voorafgaande. De geïnspireerde apostel wil alleen laten zien dat hij in de voorgaande passages een **directe** openbaring van de Heer had gekregen. In het licht van deze nieuwe openbaring bespreekt Paulus een nieuw echtelijk onderwerp onder de leiding van de Heilige Geest. (vers 40)

Hier maken we kennis met een ongelijk huwelijk. *"en een vrouw die een ongelovige man heeft, en hij tevreden is bij haar te wonen, dat zij hem niet verlate."*

Dit zou het geval kunnen zijn als twee ongelovigen met elkaar getrouwd zijn en in de loop van de tijd één van hen Christus leert kennen als zijn of haar persoonlijke Verlosser. Misschien zullen enkelen hieruit concluderen dat omdat er nu sprake is van een ongelijk huwelijk, de gelovige partner het huwelijk moet verlaten.

Echter, het tegenoverstelde is waar. Als de ongelovige partner de relatie wil voortzetten dan moet de gelovige partner niet vertrekken.

1 Desgelijks gij vrouwen, zijt uw eigenen mannen onderdanig; opdat ook, zo enigen den Woorde ongehoorzaam zijn, zij door den wandel der vrouwen zonder Woord mogen gewonnen worden; 2 Als zij zullen ingezien hebben uw kuisen wandel in vreze.

Volgens de Schrift, *"Want de ongelovige man is geheiligd (m. a. w. apart gezet door het huwelijk, niet gered) door de vrouw.... anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig"*.

In het kort komt het erop neer dat God dat huwelijk eerbied geeft ter wille van de gelovige. Meer nog, God verklaart de kinderen die uit zo'n huwelijk geboren worden gerechtvaardigd. Dus moeten alle mogelijkheden gebruikt worden om dit huwelijk te laten slagen door Gods Genade.

Deze regeling dient een tweeledig doel. Behalve dat de kinderen de mogelijkheid krijgen te worden opgevoed door hun natuurlijke ouders, wordt de ongelovige man misschien door God gewonnen. Paulus stelt de vraag: *"Want wat weet gij , vrouw, of gij den man zult zalig maken?"* (1 Kor. 7: 16) Uiteraard heeft een gelovige vrouw niet de macht om haar man zalig te maken, maar ze zou hem kunnen verlossen van het oordeel door haar betrouwbaar getuigenis. De waarschijnlijkheid dat haar man zich tot God zal bekeren is veel groter als hij herhaaldelijk wordt geconfronteerd met het Evangelie.

Misschien moeten we hier een waarschuwend woord toevoegen voor degenen die met een ongeredde geliefde leven. Plaag een ongelovige nooit met Evangelie, dit zal hem alleen maar verder van God af brengen. We lazen pas nog over een vrouw die de krant van haar man volstopte met traktaten. Iedere keer dat hij hem opende werd hij overspoeld met het Evangelie. Toen dit niet werkte zette ze zijn autoradio elke morgen op een Christelijke zender. Alhoewel dit vindingrijke methodes zijn, wordt een ongelovige man eerder gewonnen voor Christus door het Godvruchtige voorbeeld van zijn vrouw.

Petrus geeft ons deze inzichtelijke woorden:

1 Desgelijks gij vrouwen, zijt uw eigenen mannen onderdanig; opdat ook, zo enigen den Woorde ongehoorzaam zijn, zij door den wandel der vrouwen zonder Woord mogen gewonnen worden; 2 Als zij zullen ingezien hebben uw kuisen wandel in vreze. (1 Petrus 3:1, 2)

Hertrouwen.

Er zijn veel voorgangers die hertrouwen ontoelaatbaar vinden onder alle omstandigheden. Terwijl we hun overtuiging respecteren, geloven wij dat de apostel vrijheid geeft om te hertrouwen onder bepaalde omstandigheden. Laten we eens veronderstellen dat een gelovige vrouw getracht heeft trouw aan haar man te blijven, maar dat hij het na 2 of 3 jaar gehad heeft met al dat religieuze "gedoe". Hij had niet afgesproken om te trouwen met een "religieuze fanaticus" die niet langer meedoet met dronkenschap en de belasting ontduiken- hij wil eruit!!!

Dan is er dus van zijn kant de wil om te vertrekken. Onder deze omstandigheden geeft de apostel de volgende richtlijnen:

Maar indien de ongelovige scheidt, dat hij scheidt. De broeder of de zuster wordt in zodanige gevallen niet dienstbaar gemaakt; maar God heeft ons tot vrede geroepen. Kor. 7:15)

Het lijkt ons duidelijk uit deze passage dat als de ongelovige een scheiding wil "dat hij scheidt". Voor zover de omstandigheden buiten de controle van de gelovige omgaan "de broeder of de zuster wordt in zodanige gevallen niet dienstbaar gemaakt...".

Enkelen concluderen hier dat met dienstbaar gerefereerd wordt aan dienstbaar aan de zonden. Echter, de context gaat niet over de vraag zonde, maar huwelijk.

Het is onze sterke overtuiging dat een gelovige niet gebonden is aan een ongelijk huwelijk. Het tegenovergestelde van gebonden is vrijheid; daarom is de gelovige vrij om te hertrouwen maar alleen in Christus. (1 Kor. 7: 39)

Maar hoe kunnen we wat de apostel hier in 1 Korinthe zegt overeenstemmen met Romeinen?

1 Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft? 2 Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. 3 Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar

indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt. (Rom. 7: 1-3)

Ten eerste moeten we ons herinneren dat de Romeinen en 1 Korinthiers brieven zijn geschreven tijdens de vroege bediening van Paulus. Sinds Paulus een speciale

Openbaring heeft gekregen van de Heere, die betrekking heeft op het huwelijk in de bedeling van Genade (1 Kor. 7:10 -16) betekent dat, dat we de passage uit de

Romeinenbrief moeten lezen in het licht van de Korinthe brief.

Uiteraard gebruikt Paulus de relatie in een huwelijk, om te laten zien dat we vrij zijn van de wet, net zoals een vrouw vrij is van de huwelijksband als haar man is overleden. Hier moeten we weten dat de Schrift op de eerste plaats is geschreven voor gelovigen; het lijkt daarom duidelijk dat de apostel diegenen in gedachten

had, die door een gelijkwaardig huwelijk aan elkaar verbonden waren. Toch geeft hij ons verdere openbaring over deze zaak en gaat hij veel meer in details in 1 Kor. 7 waar een ongelijke situatie zou kunnen ontstaan.

God begint altijd met het ideale. Onder de wet bijvoorbeeld zorgde Hij voor het systeem van offeren voor de onwetende zonden. Natuurlijk zou Zijn uitverkoren volk nooit bewust tegen Hem zondigen. (Lev. 4 : 27 – 29)

Maar in werkelijkheid begingen ze elke zonde onder de zon steeds weer opnieuw. Dus stelde God de Grote Verzoendag in om de zonden van de natie te bedekken. Met betrekking tot het huwelijk, de basis is altijd geweest, één man voor één vrouw. (Matt. 19: 4-6.)

Niettemin liet God scheiding toe onder de wet vanwege de verharde harten van de Israëlieten. Vandaag is genade er om de verkeerde partij te vergeven zodat er verzoening kan plaats vinden. Meer nog, in het geval van een ongelijk huwelijk is er een nieuwe regeling aan toegevoegd. Als de ongelovige het huwelijk verbreekt, dan is het de gelovige partij toegestaan te hertrouwen, Maar alleen in Christus. (1 Kor. 7: 15, 39.)

God heeft ons uiteindelijk geroepen tot vrede.

Alhoewel er tegenwoordig lichtvaardig over het huwelijk wordt gedacht, moeten degenen die de Heer kennen het in hoog aanzien houden. Deze zaken zouden veel serieuzer genomen moeten worden tot eer van God, zodat Gods Woord minder gelasterd zou worden.

Het is essentieel dat wij jonge mensen al op jonge leeftijd leren dat ze alleen met gelovigen moeten uitgaan en trouwen. "Maar dat is zo bekrompen!" Dat mag dan zo zijn, maar ik heb al te vaak aan de tafel gezeten met op de klippen gelopen levens.

De verhalen breken je hart. Het zal niet zo bekrompen lijken als je dochter van school komt en zegt dat ze wanhopig verliefd is op een ongelovige jongen die een verleden heeft van drugsgebruik.

Gelovige ouders en plaatselijke gemeentes zouden moeten samenwerken om het toenemende aantal scheidingen ten gevolge van ongelijke huwelijken te beteugelen, en dan voornamelijk voor degenen die er bewust aan begonnen zijn.

Degenen die dat hebben gedaan zullen de eersten zijn die je vertellen dat het vreselijk moeilijk is.

We hebben allemaal wel gehoord dat ouders van wie de zoon of dochter met een ongelovige partner in aanraking komt, zeggen dat het alleen platonisch is. Maar waarom zou je ze aanmoedigen om emotioneel betrokken te raken in zo'n relatie die nooit vruchtbaar zal kunnen zijn?

Als de tijd komt om zo'n relatie te verbreken dan zal de ongelovige daar niets van begrijpen, hoeveel uitleg je ook geeft. Helaas eindigen degenen die zich in zo'n situatie verwickelen in een ongelijk huwelijk.

De Schrift geeft een duidelijke leer over deze zaak:

Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen; want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis? (2 Kor. 6:14)

God wil alleen maar het beste voor ons. Ons huwelijk kan de tand des tijds best doorstaan als we Zijn raadgevingen gehoorzamen.

Het evangelie van behoudenis.

Het Woord van God leert ons: "Het loon van de zonde is de dood!"

"Weet gij niet dat de onrechtvaardigen het Koninkrijk Gods niet zullen beërven? Dwaalt niet; noch hoereerders, noch afgodendienaars. Noch overspelers, noch ontuchtigen, noch die bij mannen liggen, noch dieven, noch gierigaards, noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen het Koninkrijk Gods beërven. En dit waart gij sommigen; maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd, in den Naam van den Heere Jezus, en door den Geest onzes Gods. " 1 Kor. 6: 9-11.

Advies aan christelijke moeders

Door

Archibald Alexander¹

Wanneer ik mij richt tot christelijke moeders, dan bedoel ik niet dat niet-christelijke moeders geen waarschuwing nodig hebben. Helaas, dat er in een christelijk land moeders zijn die niets hebben van de Geest van Christus! Jonge mensen beloven zichzelf vaak dat zij de ware godsdienst zullen navolgen nadat zij getrouwd zijn en een plek in de wereld gekregen hebben. Hoe absurd is dit! Het zou eerder hun voornemen moeten zijn om niet te denken aan het aangaan van een verbinding die zulke zware verantwoordelijkheid met zich meebrengt, en aan de beoefening van zoveel goede daden, voordat zij zelf ware godsdienst [in zich] hebben! Hoe is het mogelijk voor een vrouw, en in het bijzonder voor een moeder, om zonder levende vroomheid de plichten van een echtgenote op een rechte wijze te vervullen? Ik denk dat geen enkele vrouw die zonder godsdienst is, bekwaam is om een echtgenote en moeder te worden. Alleen de gedachte al: een goddeloze moeder! Als het niet zo algemeen voorkwam, dan zou alleen de uitdrukking al dezelfde emoties op doen wellen als die wij hebben wanneer we horen van een goddeloze predikant.

Ik schrijf aan christelijke moeders, want alleen van hen kan ik een geduldig oor verwachten. Ik schrijf aan christelijke moeders, want alle moeders zouden oprechte christenen moeten zijn. Is er iemand op deze aarde, wiens hart zo bezoedeld is door vooroordeel, dat hij geen overeenkomst ziet tussen godzaligheid en deze tedere verbinding? Het was vroeger een algemene opvatting, zelfs onder ongelovigen, dat de godsdienst een sieraad en een bescherming was voor de vrouw. Ik kende een aanzienlijke man, die zelf van alle geloof in de christelijke religie afgefallen was, en zijn vrouw aanmoedigde om de christelijke godsdienst aan te hangen, en hij zorgde er met alle mogelijke middelen voor dat zijn vrouw naar de kerk kon gaan. Toen een van zijn vrienden bij hem klaagde dat zijn vrouw vroom aan het worden was, en dat hij daarover heel bezorgd was, vertelde hij hem dat hij een dwaas was, omdat niets meer gepast en te wensen was dan dat een vrouw godzalig zou zijn. Zelfs ongelovigen zijn gedwongen, zoals de duivelen vanouds, om een getuigenis ten gunste van Christus te geven. Veel goddeloze mannen willen een vrouwen hebben die oprecht vroom zijn, en weinig intelligente mannen in ons land (Oostkust, Verenigde Staten, 19^e eeuw) zouden blij zijn met een ongelovige vrouw.² Zo iemand was zó zeldzaam veertig jaren geleden in Virginia, toen ongelovigheid zeer veel voorkwam bij de mannen van de hogere stand, dat wanneer een vrouw aangewezen kon worden die deïstische gedachten voorstond, dat een gevoel van weerzin deed ontstaan in bijna alle harten.

Met genoegen kan ik zeggen dat in geen enkele klasse van de maatschappij waar dan ook toonbeelden heb gevonden van zuiverder en verhevener godzaligheid dan onder de vrouwen van Virginia. Ik heb redenen om te geloven dat het aantal van deze toonbeelden eerder groter dan kleiner geworden is sinds ik de staat heb verlaten waar ik geboren ben (Virginia). Het mag gezegd worden dat het gemenebest bewaard is

¹ Archibald Alexander (17 april 1772 - 22 oktober 1851) was een Amerikaanse presbyteriaanse theoloog en professor aan de Princeton Theological Seminary. Hij was 9 jaar als voorzitter van Hampden-Sydney College in Virginia en 39 jaar eerste hoogleraar van Princeton Theological Seminary's 1812-1851.

² Dit was de situatie in de tijd van ds. Alexander, hij put hier uit zijn eigen ervaring. De tijden zijn veranderd.

geworden voor totale verwoesting door de voorzichtigheid, zuiverheid en godzaligheid van de moeders uit Virginia (en dat in een aanzienlijke mate). Zij zijn het zout geweest, dat de voortgang van het morele bederf van het gros van de maatschappij tegengegaan heeft. Daarom is er misschien geen ander land in de wereld waar moeders zo erg gewaardeerd zijn door hun kinderen en waar moeders zo'n grote invloed hebben op hun kinderen. Vraag bijna iedere jongere uit Virginia waar hij de helderste voorbeelden kan vinden van morele uitmuntendheid, en zijn gedachten zullen dan meteen gaan naar de godzalige vrouwen, en misschien wel naar zijn eigen moeder, als zij godzalig zou zijn. Ik kan mij een jonge man herinneren die, hoewel hij een buitengewoon vrome moeder had, door al de beteugelingen van zijn opvoeding heen brak, en een openlijke atheïst werd, en een pleitbezorger werd van de smerigste losbandigheid (Engels: infidel, dat is een benaming voor deïsten, atheïsten, etc.). Maar een genadig God hoorde de onophoudelijke gebeden van zijn moeder, en door middelen die wat ongewoon waren, werd hij bekeerd van de dwaling van zijn weg. Als hij over zijn vorige leven sprak, dan zei hij (je kon zien dat hij dat zei met schaamte en nederigheid): 'Ik kon alle argumenten die de godsdienst verdedigden weerleggen, behalve één. Dat [ene argument] kon ik nooit uit de weg krijgen, en dat was het vrome voorbeeld en leven van mijn moeder. Wanneer ik mij sterk maakte tegen de waarheid met hulp van Bolingbroke, Hume, en Voltaire, dan had ik toch, wanneer ik aan mijn moeder dacht, de verborgen overtuiging, die door niets kon weggenomen worden, dat er [een] werkelijkheid was in levende godzaligheid.'

Ik zou mijn papier snel kunnen volschrijven met goede voorschriften voor moeders, maar dat is echt niet nodig. Wat de plichten van de moeders zijn is algemeen bekend. De methode voor het opvoeden door moeders zal misschien bij de meesten ook wel bekend zijn. Het *opwekken van hun oprecht gemoed; opdat gij u zult herinneren* (2 Petr. 3:1, 2) is waar ik op doel. Met andere woorden, ik wil hen aansporen om na te denken hoe belangrijk de plek is waar zij zich bevinden, en om hen te overtuigen om de invloed die zij [op hun kinderen] hebben, uit te oefenen. Ik heb vrome vrouwen vaak horen klagen dat zij tot weinig of niets in staat waren, en dat het voelde alsof zij bijna nutteloze mensen in de maatschappij waren. Dit is een grote vergissing. Hun invloed verspreidt zich stil en ongemerkt, maar het is er zeker en het heeft nut.

Vroomheid is als het licht dat niet verborgen kan blijven. Hoe meer het zich probeert te verbergen en uit het zicht van de mensen probeert te gaan, hoe helderder het schijnt. De invloed van vrouwen houdt alleen maar op, of is alleen maar ongunstig, wanneer zij de plek die zij zouden moeten innemen gaan verlaten, of wanneer zij proberen zich op te dringen om door de mensen gezien en gewaardeerd te worden. Zoals we geschokt zijn door atheïsme in een vrouw, zo is ook eerzucht in een vrouw verfoeilijk.³ Laat de trouwe moeder haar invloed uitoefenen op haar eigen plek, namelijk de kring van het huishouden, en in een voortdurend en trouw bijwonen van de godsdienst. Laat haar goed op de zaken van haar huishouden passen. Laat haar haar goethartigheid en geduld tentoonspreiden in de goede aansturing van haar kinderen. Laat haar een voorbeeld zijn van orde, netheid, bedrijvigheid en gastvrijheid, en zij zal genoeg te doen hebben. Elk uur en bijna elke minuut zal een gelegenheid bieden voor het uitoefenen van de een of andere deugd. En het alziende Oog zal genadig die daden opmerken en aan het licht brengen, die gewetensvol en met vreugde uitgevoerd zijn. Een moeder kan in geen interessanter werkplaats gezet worden dan te midden van een grote groep kinderen. Hier

³ In een man ook, uiteraard. Wellicht werd het ongeloof in die dagen meer door mannen dan door vrouwen gepropagandeerd?

is een gepaste werkplaats voor haar. Hier heeft zij werk genoeg om haar hart en handen te gebruiken.

Sommigen zullen echter denken dat dit maar een klein gebied is waar zij kan werken. Zij willen graag in een groter gebied bezig zijn, en willen iets doen wat een grote impact heeft op de bestemming van de mensheid. Iets wat meer te maken heeft met de bekering van de wereld. Enkele vrouwen zijn, omdat zij bijzondere talenten hadden, en onder bijzondere omstandigheden gebracht zijn, in staat gesteld om zoveel te bereiken dat de wereld met hun lof vervuld is. Zodanig was de zeer goede loopbaan mevrouw Hannah More, die door haar liefdadigheid en haar geschriften de weldoenster is geworden van de mensheid. Zo is het nu ook met de heldere loopbaan van mevrouw Fry. Het valt echter heel weinig mensen ten deel, om goed te doen op landelijke schaal, van welk geslacht ze ook zijn. Als allen dit ten doel zouden hebben, dan zou er maar weinig gedaan worden. Het grootste gedeelte van het vrouwelijke geslacht moet tevreden zijn om het kleine tuintje te bebouwen dat aan hen toevertrouwd is door de voorzienigheid.

Zoals de moeders in het oude Israël ernaar verlangden om kinderen te krijgen, omdat zij hoopten dat zij de eer en de onuitsprekelijke blijdschap mochten hebben door het baren van de beloofde Messias, zo mogen moeders van nu ook de blijde hoop koesteren dat God uit hun kinderen mannen van naam, goede predikanten, toegewijde zendelingen, eerbiedwaardige liefhebbers van de mensheid, wijze politici of zelfs mensen die onbekend blijven, en die nederig zijn en een voorbeeldige vroomheid hebben. Hanna wachtte op God voor haar Samuel. Ongetwijfeld heeft zij het kind, voordat hij geboren was, voor God afgezonderd van Wie zij hem gekregen heeft. Wanneer zij hem in haar armen legde, en hem aan haar borsten legde, bad zij steeds om Gods zegen voor Zijn Eigen dierbare geschenk. O, wat werd zij rijkelijk beloond!

Ik heb wel eens gehoord dat iemand aan een vrouw die heel godzalig was de vraag stelde hoe het kwam dat al haar kinderen op zo'n jonge leeftijd bekeerd werden. De goede vrouw ontkende bescheiden dat zij dat verdiend had en dat het haar werk was, 'Maar, ' zei zij, 'Hoeveel kinderen ik ook gevoed heb, ik heb nooit een kind aan de borst gelegd om het de nodige voeding te geven, zonder dat ik op hetzelfde moment mijn hart ophief naar God om een zegen te vragen voor het lieve kleine kind. ' Zou dit geen goede algemene regel zijn voor moeders om na te volgen? Wie kan zeggen wat het voor een effect zou kunnen hebben voor de volgende generatie?

Vaak wordt de vraag gesteld: Door wie zou Jakob opstaan? (Amos 7:2, 5, Eng. vert.). De ene zegt dit, en de ander zegt weer wat anders, maar als ik een partijdig antwoord zou mogen geven, en, naar ik geloof, een goed antwoord, dan zou ik zeggen: door vrome moeders. Ja, zoals een vrouw het onuitsprekelijke voorrecht heeft gehad om de moeder te zijn van onze Heere en Zaligmaker, zo zullen de vrouwen ook samen de moeder zijn van de Kerk. Zij hebben tienduizend Timotheÿssen op hun knieën en met een zoete en overtuigende stem druppelen zij in hun open harten de woorden van de heilige Schriften, die wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof, hetwelk in Christus Jezus is. (2 Tim. 3:15).

Een echte en grondige reformatie moet beginnen in het gezin, wat het fundament is van alle maatschappelijke instellingen, zowel burgerlijk als godsdienstig. Hier is de wortel waaruit de hele boom met al zijn wijde en hoge takken groeit. Als de ware godsdienst in het algemeen moet beginnen in het gezin, wie is daarvoor het hoofdzakelijke middel en aan wie komt de grootste eer dan toe? Ongetwijfeld aan vrome moeders. Het zijn hun handen die het kostbare zaad zaaien. Het zijn hun gebeden en tranen die het groeiende plantje water geven. Het is hun vriendelijke, gepaste en goed afgemeten onderwijs dat het tedere en gevoelige hart water geeft zoals het regen op het zachte gras, of de dauw,

die ongemerkt het dorstige plantje water geeft. De lessen die met ernstig vertoon op de scholen en de kansels gegeven worden zijn niet de belangrijkste lessen, maar de lessen die op een zachte wijze van de lippen van de moeders komen en gericht zijn aan hun volgzaam en belangstellende kleintjes die op hun knieën bij elkaar zitten. Geen welsprekendheid kan op tegen die van een gevoelige en vrome moeder, omdat geen enkele indruk door de menselijke spraak zo diep en onuitwisbaar is. Deze lessen grift zij, of zij het weet of niet, in de stenen tafels van het menselijke hart. Dat schrift kan nooit geheel uitgewist worden. Vele indrukken kunnen erop gegrift worden, maar deze indrukken hebben het voordeel dat zij het diepst zijn. Als alle andere indrukken weggegaan zijn, dan zullen deze overblijven.

Toen ik tijdens mijn bediening in Philadelphia een gezin bezocht, zag ik een heel levendige maar oude vrouw die houtsnippers in haar schort het huis binnen bracht. Ik vroeg aan de vrouw des huizes wie dat was. 'Dat is mijn moeder.' zei ze, 'Maar zij kent me niet meer.' Toen ik doorvroeg, kwam ik er achter dat zij alles vergeten had behalve hetgeen in haar jonge jaren gebeurd is. Hoewel zij Zwitserland verlaten heeft toen zij een meisje van veertien jaar oud was, en de Duitse taal sinds die tijd niet meer heeft gesproken, herhaalt zij nu elke nacht hardop haar Duitse gebeden.

Het is moeilijk om een duidelijke lijn te trekken tussen een goede moeder en een goede vrouw. Het karakter van de laatste moet een belangrijke invloed hebben op dat van de eerste. Het is relatief makkelijk voor een vrouw om haar taak goed uit te voeren als zij getrouwd is met een goede en liefhebbende man, maar wanneer een vrome vrouw die teer en gevoelig is, getrouwd is met een man wiens karakter en humeur door dronkenschap vernield is en zij op een lompe wijze getiranniseerd wordt, ja zelfs mishandeld wordt, dan is er veel zelfverloochening nodig om rustig te blijven en de taken van een gehoorzame en respectvolle vrouw uit te oefenen. Zo'n toestand is bijzonder pijnlijk en beproevend voor een vrome moeder, maar veel goede vrouwen zijn vandaag de dag in zo'n toestand. Hoe groter de beproeving is, hoe meer genade nodig is en hoe helderder het karakter is dat in staat gesteld is om zo'n last met nederigheid en vastberadenheid te dragen. Als een gevoelige vrouw zo'n ramp ineens zou overkomen, dan zou het haar overweldigen, maar zij wordt geleidelijk op het ergste voorbereid en leert haar gevoelens te beheersen, om geen gedrag te hebben dat niet past bij haar positie en de tedere relatie van een echtgenote. Zij vermijdt uitbranders en in haar mond zijn geen grove terechtwijzingen. Als er iets aan haar gezicht veranderd is, of als de vrouw bitter gehuild heeft wanneer zij alleen is, dan zal dat aan het jalouse oog van de dronkaard niet ontsnappen. Het is niet onwaarschijnlijk dat deze tekens van groot verdriet zijn woede alleen maar meer zullen opwekken. Hij zal dan alleen maar met grotere woede razen, als hij door zijn glazen sterke drank bedwelmd is. Wat kan zij tegen haar kinderen zeggen, als zij [bij het ouder worden] kunnen zien wat er aan de hand is? Als het mogelijk is, dan heeft zij het er nooit met hen over, en als het nodig is, dan zal ze ervoor zorgen dat haar woorden het respect voor hun onwaardige vader niet doen verminderen. Zij verbergt zo veel mogelijk voor haar kinderen de gebreken en het slechte gedrag van hun vader. Haar mond is gesloten richting andere mensen, al is de wederzijdse vriendschap nog zo hecht. Dit is de moeilijkheid aan het geduldig dragen van deze zware last, die alleen en in stilte gedragen moet worden, zonder dat zij, zoals gewoonlijk het geval is, verlichting krijgt doordat zij aan haar verdriet lucht geeft bij een trouwe en medelijdende vriend.

Ik weet niet of er, behalve het gevoel van schuld, een toestand in het leven van een mens zo treurig is als wanneer een goed onderlegde vrouw, die godzilig en fijngevoelig is, verbonden is aan een wrede echtgenoot, die zelden in een goed humeur is. Hoewel

hij een poosje rustig kan blijven, zijn woedeaanvallen zijn toch die van het ergste soort dat er bij de mensheid te vinden is.

Ik wil erop wijzen dat dit geval door een vrouw het beste gezien kan worden als echte krankzinnigheid. Zij moet het zien als een gevolg van een of andere lichamelijke oorzaak, en het ook zo behandelen. Hoe moeilijk de betrachtting van de plicht onder die omstandigheden ook kan zijn, ik heb niet weinig voorbeelden gezien van zo'n volmaakte voorzichtigheid, christelijke standvastigheid en zachtmoedig geduld, dat ik er bewondering voor kreeg. Zoals het goud gezuiverd wordt in het vuur van de oven, zo is het ook mogelijk dat sommige vrouwen onder de druk van zulke beproevingen, tot een hoge mate van godzaligheid komen, waar zij niet gekomen zouden zijn als zij in andere omstandigheden zouden zijn.

Ik wil echter niet in de verleiding komen om op een al te lovende manier te spreken over christelijke moeders. Sommigen hebben veel gebreken, en de gevolgen daarvan zijn voor het geluk en karakter van hun kinderen heel droevig. Ik herinner me dat ik een keer kennis heb gemaakt met een planter uit Virginia, die van de beste, oude, stempel was. Hij was rijk, gastvrij, aardig en, wat beter is dan al het andere, werkelijk godzalig. Als hij het Evangelie hoorde, dan leek het wel of zijn gehele ziel open gelegd werd voor de indrukken van de waarheid. Hij was zo gevoelig, dat deze man van God, wanneer hij de liefde van de Zaligmaker beschreef, dikke tranen over zijn wangen rolden, en dat was geen teken van zwakte. Hij was een man zonder bedrog. Je kon altijd weten waar je hem kon vinden. Echter, tot mijn grote verdriet en verbazing kwam ik er achter dat al zijn zonen losbandig waren. Omdat ze zaten te drinken, te gokken en andere slechte dingen uithaalden, bedierven zij al snel hun goede naam, verspilden ze hun eigendommen, beschadigden ze hun gezondheid en verkortten ze hun leven.

Toen ik erachter wilde komen wat de oorzaak was van deze verre afwijking van het voorbeeld van een goede en liefhebbende vader, zag ik dat het lag aan de onverstandige toegeeflijkheid van een al te lieve moeder. Niet dat zij wilde dat haar zoons af zouden wijken, maar wanneer zij iets verkeerd deden, dan deed zij haar best om hun gedrag te verbergen voor hun vader. Zij zag hun slechte gedrag oogluikend toe en gaf hun de mogelijkheid om hun verdorven neigingen te bevredigen door hun veel geld mee te geven. Het lukte haar zo goed om hun slechte daden te verbergen voor de nietsvermoedende vader, dat zijn zonen, toen hij er voor het eerst achter kwam, al compleet bedorven waren, en zo verhard waren in hun gedrag, dat ze hun beleefdheid naast zich neer hebben gelegd en zelfs het ongenoegen van hun vader hebben getrotseerd.

Andere moeders, (gelukkig zijn het er niet veel) beschadigen hun kinderen door hen al te streng op te voeden. Zij denken dat ze hun kinderen behoeden voor verleidingen als ze hen afschermen van de buitenwereld en hen binnenshuis houden. Die algemene regel is wel goed, maar het kan te ver doorgetrokken worden. Het is veiliger om hen langzamerhand bekend te maken met de verleidingen, die iedereen zal tegenkomen in de wereld, dan dat hun zoon ineens ondergedompeld wordt in wereldse invloeden. Als kinderen de strengheid van de opvoeding waaronder zij geplaatst zijn, niet aangenaam vinden, dan zullen ze mogelijkheden uitdenken om het juk, dat ze niet willen dragen, te ontlopen. Als zij bevrijd zijn van het ouderlijke bestuur, dan zullen ze geneigd zijn om in grotere uitwassen te vervallen dan anderen.

Terwijl een nuchtere, standvastige vroomheid in moeders een krachtige en blijvende uitwerking heeft op kinderen, heeft fanatisme het tegenovergestelde effect. De kinderen van ouders die toegeven aan buitensporige uitingen van godsdienstige gevoelens, en bij wie de godsdienst gepaard gaat met hevige aanvallen, hebben in de meeste gevallen

geen eerbied voor heilige zaken, en geven vaak blijk van geringschatting van morele beginselen.

Het is heel erg belangrijk om het begrip, dat de kinderen hebben van goed en kwaad, tijdens hun opvoeding en tijdens het straffen niet in verwarring te brengen door kleinigheidjes met dezelfde strengheid en ernst te straffen als grote overtredingen. Ons onderwijs en gedrag richting kinderen zou zodanig moeten zijn, dat goed en kwaad in de goede verhouding voor ogen gesteld wordt. Als we een kleinigheidje met dezelfde strengheid achtervolgen als een grote overtreding, dan lopen de kinderen gevaar dat zij een grote overtreding met net zo weinig gevoel van het kwaad ervan zullen begaan, als wanneer ze minder erge dingen doen. Het is ook gevaarlijk om uit te varen tegen een bepaalde overtreding, en het kwaad daarvan zo te vergroten, dat het met niets vergeleken kan worden, terwijl andere overtredingen, die net zo erg of erger zijn, buiten beschouwing gelaten worden. Zo ook kan een deugd of plicht zo vaak voorgehouden worden, en het belang daarvan zo vaak onderstreept worden, dat andere goede dingen, die net zo belangrijk en waardevol zijn, op de achtergrond bedekt blijven. Zoals een juiste balans of een juiste verhouding van elke genade in de christelijke natuur van essentieel belang is om tot volmaaktheid te komen, zo zullen we in het leren van de deugden ook streng moeten toezien op de grootte en hoeveelheid van elk deel van het geheel. Laat alle ondeugd als ondeugd behandeld worden, maar laat alle ondeugden niet in gelijke mate behandeld worden. Laat elke deugd haar juiste plek innemen, en haar gepaste ruimte vervullen.

Ook in de opvoeding van kinderen is het een goede regel om niet teveel op te leggen. Kwel ze niet met kleine en onnodige regeltjes. Leer hen zo veel als mogelijk is om zichzelf te handhaven. Het kind dat alleen maar gehoorzaam is als het onder het oog is van de ouders, is niet op een juiste wijze aangestuurd. Geef de kinderen wat vrijheid om onschuldige dingen te doen, en datgene te doen waar ze van nature toe geneigd zijn. Het is maar een arm, kortzichtig voornemen om uw kinderen de hele dag op een lusteloze wijze naar hun boeken te laten staren. Ze leren veel beter wat waardevol is als ze buiten aan het spelen zijn, dan wanneer we hen dat leren als ze binnenshuis zijn. Het is verbazingwekkend hoeveel woorden en zaken zij zonder moeite kunnen leren.

We kunnen zelfs te ver gaan door de vroomheid al te onophoudelijk in hun prille gedachten te prenten. Moeders zouden moeten kijken naar een geschikt moment om godsdienstig onderwijs in te prenten. Een zinnetje op het geschikte moment is beter dan een lange ‘preek’ op een moment dat niet geschikt is. Heiligheid kan niet aangenaam gemaakt worden voor het natuurlijke hart. Het belang voor godzalig onderwijs kan echter wel opgewekt worden.

U kunt het geweten beter op een indirecte manier bereiken dan op een meer directe wijze. Opmerkingen die nu en dan gemaakt worden, en die niet voor hen bedoeld lijken te zijn, worden vaak wel degelijk gehoord en onthouden. Vooral de gesprekken met godzalige mensen die op bezoek komen, en waar zij bij zijn, hebben een wonderlijke uitwerking. Laat uw kinderen al vroeg betrokken worden in uw gezelschap, zodat zij ook kunnen luisteren – ten minste, als het gesprek onderwijzend is. Door het verhalen van opmerkingen over bepaalde onderwerpen van predikanten en andere godzalige mensen, terwijl de kinderen erbij zijn, zult u waarschijnlijk een grotere uitwerking hebben dan wanneer dezelfde dingen direct tegen hen gezegd zouden worden door hun ouders.

Roddelen in de familie is een kwaad waartegen moeders nooit ijverig genoeg kunnen waken. Er zijn enkele families die er heel erg tegen waken om slecht te spreken van hun naasten wanneer ze buitenshuis zijn, maar wanneer ze thuis zijn dan denken zij dat het wel kan. Zij permitteren zich in het bijzijn van hun kinderen een grote vrijheid om het

karakter van degenen, met wie zij leven, te belasteren. Naar het lijkt onder het mom van 'gezellig samenzijn'. Dit is niet alleen een slechte gewoonte, die ook gemakkelijk overgenomen wordt door kinderen, maar het is ook het meest effectieve middel om hen te leren om de huichelaar te spelen, doordat u alsmaar doet alsof u een vriend bent, en aardige woorden gebruikt, terwijl u ondertussen een tegenovergesteld gevoel in uw hart koestert. Het is onmogelijk om gevoelens van ware vriendschap te hebben voor degenen over wie wij de gewoonte hebben om elke dag kwaad te spreken. O moeders, bescherm jullie kinderen tegen dit algemene kwaad, dat in zulk een ruime mate toegelaten wordt, en dat door velen zo weinig bestraft wordt.

Iets wat hier op lijkt, maar nog niet zo erg is, is het belachelijk maken van de zwakke kanten, en het overdreven nadoen van de onvolkomenheden of persoonlijke gebreken van onze vrienden. Bij sommige gezinnen heeft iedereen een talent om anderen na te doen. Zij kunnen de stemmen, gebaren, de houdingen en manieren van anderen zo goed nadoen, dat de uitoefening van dit talent een grote bron van amusement wordt ten koste van hun naasten. Vooral wanneer de karaktertrek of het gedrag een beetje overdreven of verwrongen wordt. Deze neiging zou voorzichtig en beslist onderdrukt moeten worden in jonge mensen. Dit gedrag kan er voor zorgen dat er een scheiding of verkoeling van liefde komt tussen vrienden, want wie van ons wil er nu uitgelachen worden tot vermaak van anderen?

Er is niet één zaak waar moeders eendrachtiger en beslister op moeten aandringen dan dat hun kinderen de waarheid moeten zeggen, de hele waarheid en niets dan de waarheid. Van het liegen kan gezegd worden dat het boven alle andere dingen de ondeugd van kinderen is. Wij zijn vervreemd van de baarmoeder aan, leugens sprekend (Ps. 58:3, Eng. Vert.). Kinderen komen er al snel achter dat anderen niet in hun hart kunnen kijken. Zij zullen daarom vaak iets zeggen waarvan zij weten dat het niet waar is, omdat zij denken dat het niet ontdekt kan worden. Bezie deze zaak met een waakzaam oog, en stap niet te makkelijk over dit soort overtredingen heen. Ik heb gezien dat veel waardige ouders weinig weten, of zich weinig bekommeren over de gewoonte van het liegen in hun kinderen. Toon door elk middel uw uiterste afkeer van het liegen, welke soort leugens het ook zijn, klein of groot.

Ik zou moeders ook willen waarschuwen tegen de dwaze ambitie om van hun kinderen wonderkinderen te maken, en tegen de ijdelheid van het opscheppen over hun slimme taal en mooie resultaten, om hen zo op wonderkinderen te doen lijken. Ik wil niet zo streng zijn om moeders te verbieden om van hun geliefde kroost te spreken, want uit de overvloed van het hart spreekt de mond. Ik wil slechts adviseren dat u uw kinderen niet altijd het onderwerp van uw gesprek laat zijn, 's morgens, 's middags en 's avonds. Wees ervan verzekerd dat andere mensen niet zo veel interesse in dat onderwerp hebben als u. Hoewel ik de moeders wel prijs die ijverig zijn in het onderwijzen van hun kinderen, wil ik toch met alle respect dit zeggen: 'Wees dankbaar dat uw kinderen niet achtergesteld zijn, of misvormd, of gebrek hebben aan een gezond menselijk verstand. Verlang er niet te veel naar dat anderen zullen denken dat zij wonderkinderen zijn. Kinderen kunnen zo getraind worden dat ze tot wonderlijke dingen in staat zijn, maar wat voor nut brengt het? Zien we niet dat varkens ook zo getraind kunnen worden?

Oefen een heilzame straf uit richting uw kinderen. Als het nodig is, moeten ze zelfs een tik krijgen, maar bewaar deze vorm van straf als laatste middel, en laat het weinig voorkomen. Dat is veel beter dan ze op te sluiten in een donkere ruimte of ze het noodzakelijke voedsel te onthouden, ja, beter dan wat ook dat een kind voor een lange tijd in een slecht humeur houdt. Vermijd toch zorgvuldig het slaan uit drift, want dit zal uw kinderen meer kwaad dan goed doen.

Laat uw kinderen zo lang als u kunt thuis wonen. Het huiselijke gevoel is een heilige band die fris en sterk gehouden moet worden, en dat zo lang mogelijk. Vaak verliezen moeders al hun invloed op hun zonen als zij weggestuurd worden om naar school te gaan. Zorg er daarom voor dat het onderwijs van uw kinderen zoveel mogelijk thuis plaatsvindt.⁴ Bedenk dat er geen enkele plek is die zo gunstig is voor de goede gevoelens en de goede moraal van de jongere als het gezin, behalve als het gezin verstoken is van godsdienst en deugd; en voor zulke mensen schrijf ik nu niet.

Het kan nuttig zijn als meisjes naar een kostschool gestuurd worden, maar ik zou u willen adviseren om uw dochters thuis te houden, onder uw eigen toezicht. Als ze al naar school gaan overdag, laat ze dan 's avonds weer thuiskomen. U zult misschien best een betere school vinden als u ze naar een verre plaats toe stuurt, maar het offer is te groot, en het risico van kwade gewoonten en kwade opvattingen is niet gering. Wat betreft uw zoons: wanneer zij naar verre plaatsen moeten gaan, plaats ze dan in het gezin van een of andere godzalige man, en onder de moederlijke zorg van een godzalige vrouw, waar zij dan een goede vervanging van het ouderlijke toezicht mogen hebben. Laat ze, als ze vrij zijn, zo vaak mogelijk thuiskomen, zodat hetgeen ik het 'huiselijke' gevoel noem, in stand gehouden mag worden. Als uw zoons de handel in moeten gaan, of werknemers worden bij een winkel of een accountantskantoor, wees dan heel kieskeurig met betrekking tot het karakter en de gewetensvolle betrouwbaarheid van hun baas. Het is betreurenswaardig om te zien hoezeer jongeren in deze omstandigheden veronachtzaamd worden, en hoezeer zij blootgesteld worden aan verleidingen waarvan zij maar moeilijk kunnen ontsnappen zonder schuld en besmetting.

Wanneer kinderen uit het ouderlijk huis zijn gegaan, zou ik moeders met klem willen adviseren om contact te onderhouden met hun kinderen door middel van een brief. Een enkel waarschuwend en vermanend woord van een moeder kan het middel zijn om een geliefde zoon weg te trekken van de rand van de afgrond.

Wat u echter ook moge verzuimen, verzuim toch niet om uw kinderen na te volgen met uw dagelijkse gebeden, als ze van huis zijn. Vaak is dit het enige wat moeders nog over hebben. Hun kinderen zijn of ver van hen verwijderd, of ze zijn in de buurt, maar dan hebben zij hun invloed op hen verloren. Toch is er *Één*, Die nabij hen is en Die hen *wel* kan beïnvloeden. O moeders! Pleit voor uw geliefde kroost aan de troon der genade. Heb toch voor de tweede keer barensweeën over hen. God is genadig. God zal de vurige en aanhoudende gebeden van christelijke moeders horen. Verzamel vrienden om met u verenigd te worden in gezamenlijk gebed. Dit brengt mij ertoe om te spreken over die gezelschappen die 'Moederlijke gezelschappen' genoemd worden. Als het voorzichtig en nederig betracht wordt, dan denk ik dat ze opvallend nuttig zullen zijn. Laat alle pralerij en vertoon vermeden worden, en moeders mogen samenkomen en bidden voor hun geliefde kinderen zo vaak als zij daartoe maar genegen zijn.

⁴ Vanwege de lange afstanden die in het Amerika van de 19^e eeuw afgelegd moesten worden, en het gebrek van goede scholen in de buurt.